

Juris Vīksna

Informācijas loģiskās vērtības

Juris Vīksna

Informācijas loģiskās vērtības

«Издательские решения»

Vīksna J.

Informācijas loģiskās vērtības / J. Vīksna — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-00-512044-1

Kā darbojas informācija. Kādas ir informācijas īpašības. Kādi likumi, likumsakarības formē informāciju. Kāpēc tiek izvēlēti tieši tie vai/un citi argumenti. Informācija ir viss, kas ar mums ir noticis, notiek un notiks. Informācija ir hronoloģiskā vēsture. Informācija ir apziņas valoda. Informācijā meklējam savu informatīvo Identitāti un subjektīvās pārliecības, „patiesību». Kādu informācijas apstrādes subjektīvo loģiku izvēlamies-tāds ir mūsu loģiskai notikumu liktenis.

ISBN 978-5-00-512044-1

© Vīksna J.
© Издательские решения

Содержание

Juris Vīksna	6
Satura rādītājs	7
Loģikas dinamika	23
Harmonijas dinamika	27
Конец ознакомительного фрагмента.	36

Informācijas loģiskās vērtības

Juris Vīksna

© Juris Vīksna, 2020

ISBN 978-5-0051-2044-1

Created with Ridero smart publishing system

Autora foto

Juris Vīksna

Informācijas loģiskās vērtības

Satura rādītājs

Ievads

Kā darbojas informācija. Kādas ir informācijas īpašības. Kādi likumi, likumsakarības formē informāciju. Kāpēc tiek izvēlēti tieši tie vai/un citi argumenti. Informācija ir viss, kas ar mums ir noticis, notiek un notiks. Informācija ir hronoloģiskā vēsture. Informācija ir apziņas valoda. Informācijā meklējam savu informatīvo Identitāti un subjektīvās pārliecības „patiesību». Kādu informācijas apstrādes subjektīvo loģiku izvēlamies – tāds ir mūsu loģiskai notikumu liktenis. Izvēlētais loģiskais ceļš nosaka mūsu tālāko notikumu pieredzi, un nākošos subjektīvos spriedumus, par loģiskā -vai/un neloģiskā ceļa jēgu, vai/un neloģisku bezjēdzību. Savā dzīves gājumā daudzi loģiski adekvāti domājošas personības atsitas pret neloģiskiem spriedumiem, tas ir dabisks evolūcijas process – kāpēc tā notiek, autors centies aprakstīt savā darbā. Loģika vēl nav īstenības nesēja, bet reāls informācijas izziņas instruments – ceļš uz to. Katra informācijas vērtības vērtējums ir atkarīgs ar kādu salīdzinošo – par/pret, un/vai vērtību tā ir iegūta. Mainot izvēlēto salīdzinošo vērtību – iegūstamajā citu novērtētu vērtību. Informācijai ir universālas īpašības. Ar informāciju var manipulēt/kombinēt/modulēt, šīs fantastiskās universālas īpašības visiem harmoniskas/disharmoniskas apziņas stāvokļiem. Darba autors nav atainojis savu personīgo pieredzi, bet pētījis citus notikumus, tikai tā var pētīt kaut cik objektīvi – kā darbojas informācija sistēmās. Autors savā darbā neuzrāda konkrētas Identitātes, ne vietu, ne laiku, bet modulējis loģiskās likumsakarības. Autora mērķis nav vērtēt konkrētus notikumus, bet tikai meklēt likumsakarības tēmai – kā tad darbojas informācija. Neatkarīgam autoram savos pētījumos nav un nedrīkst būt konkrēta subjektīvā attieksme pret notikumiem. Autora motivācija ir tikai pētīt – kā darbojas informācija – un/vai – un tikai. Esamības bāzes analītika, autora oriģināls bāzes analītikas metodes izziņas analīzes neformāls formējums.

Tautas teiciens – esmu tik daudz piedzīvojis dzīvē, ka nekas vairs neizbrīna, esmu tik daudz piedzīvojis dzīvē, ka nekas vairs nebaida, esmu tik daudz vērtību saticis, ka droši zinu, kā īstu vērtību atšķirt no tās viltojumiem.

Loģiskā Esamība

Esamības notikumus intelekta loģika dot iespēju uz iegūtām zināšanām datu-informācijas bāzēs – modulēt/sintezēt dažādu Esamības sistēmu tapšanas-rašanās – loģisko darbību versijas-hipotēzes-aksiomas. Esamības izspēti visos līmeņos ir iespējama ar informācijas ieguvī-apstrādi priekš idejām. Pieejamība datiem/informācijai no civilizāciju sākuma posmos – Ērām ir evolucionārs-revolucionārs – no informācijas zināšanām pilnīga – totāla gandrīz neesamības – deficīts, ierobežota ieguve, piekļuve, izmantošana, līdz augstas attīstības sasniegumiem mūsdienās. Mūsdienu tehnoloģisko civilizācijas notikumu, ziņu un citu informācijas vērtību informāciju nesēju savāktos avotos – glabāšanai – un/ vai izplatīšanai ar tehnoloģiskām iespējām. Informācija saplūst jaudīgos informācijas nesējos – atmiņās, strukturizēta. Tematiem, identificētas ar noformēto virtuālo identitāti, dažādos datu informācijas atmiņas avotos, datu bāzēs (serveros) – vieglai ātrai piekļuvei, ar mākslīgā intelekta (virtuālais mākslīgā intelekta administrators) sadarbību – palīdzību, pēc meklējamo vārdu, terminu, jēdzienu meklējamās tēmas sapratnei, un momentānu tēmas – variantu un informatīvās saites nodrošinājuma piekļuvei citiem papildus izsvērtiem sargrupētiem avotiem, tālāku piedāvājumu (asociatīvā saistītā loģikā pēc atslēgas vārdiem tēmai) ieguvī. Informācijas pārbagātība ir informācijas tehnoloģiju attīstības evolūcijas procesā kardināli izmainījusies uz pretēju iespēju – totāli milzīga neapgūstama ģeometriskā progresijā ar „gaismas ātrumu (optika) ” summējošās informācijas plūsmas failos – serveru sistēmu atmiņās, tālākai datu/informācijas apmaiņai. Tehnoloģiju informācijas plūsmas daudzums tehnoloģiju atmiņās pārspēj to apstrādes iespējas cilvēku apziņā. Kā loģiskā

risinājuma tehnoloģiskais piedāvājums- notikumi raksturoti-kodēti stereotipu/sablonu/jēdzienu terminos (apziņas pieprasījums uz informācijas novērtējumu), lai apziņai nav jāapstrādā milzīgais informācijas daudzums-evolucionējis apziņas-atmiņas funkciju bloks, kur apziņa/zemapziņa nu vairs nav spējīga bioloģiski uztvert-saglabāt-pārstrādāt (jaudas nepietiekamība) -kā risinājums informācijas apmaiņai-ieguvei-tiek uz informācijas meklētāja motivētām, vai vēl nenoformētām pretenzijām - interesēm- mākslīgais intelekts piedāvā iespējamu atbilstošu informāciju un saiti uz informācijas avotu. Cilvēku apziņai ir pievienojies jaudīgs visu zinošs mākslīgais intelekts-uzticīgs draugs informācijas meklējumos Pasaules informācijas tīmekļos, avotos.

Loģikas intelekts evolūcijas procesā ir kļuvis par neierobežotas evolūcijas paātrinājumu laikā pārvērtību instrumentu, apejot dabas evolūcijas dabiskos algoritmus diktētus savstarpējā sugu izdzīvošanas evolūcijā. Loģikas intelekts darbojas ar informāciju, bet informācijas ir enerģija viss kas eksistē, informācijas ir dabas, sabiedrības likumu-likumsakarības. Zinot likumus var kombinēt vērtības iegūstot citas īpašības, citu produktu. Daba ir devusi priekš evolūcijas izdzīvošanas konkurences jaudīgu, gandrīz uzreiz gatavu evolūcijas instrumentu/ieroci (mežonīgie izdzīvošanu piespiedu apstākļu pieprasījums paātrinātai konkurences evolūcijai) attīstīt jaudīgu apziņas informācijas-datu algoritmu skaitļotāju -apziņas, izziņas informācijas skaitļotāju-apziņas intelekta, analizatoru» -LOGIKU. Izdzīvošanu/labu dzīvi sāk diktēt realitātē loģiskie adaptācijas algoritmi. Civilizācijas sistēmā katra personība/grupa/grupējums modulē savu izdzīvošanas loģiskās nišas loģisko izmantojamo realitātei izdzīvošanas sistēmas algoritmu. Priekš izdzīvošanas algoritma tiek attīstītās EGO personības īpašības/zināšanas/iemaņas/profesionalitāte/taktiskā- un/vai stratēģiskā loģiskā analītikas ieceres-plānu formēšanai. Civilizācijas attīstības procesa loģikas mehānisms dabiski ir piedzīvojis dažādus atjauninājumus-uzlabojumus (bioloģiskas-bāzes programmas apstrādes) versijas- priekš adekvātas informācijas plūsmas apstrādes-loģikas adaptācija jaunām informācijas plūsmas – komplicētajām pārstrādes vērtībām. Loģika attīsta evolūcijā strukturizē loģikas dažādus tipus atbilstoši civilizācijas kultūras un sabiedrisko normu pieprasījumam, tīri konkurences savstarpējam civilizāciju cīņām, nu jau sabiedrības organizēta informācijas vidē-formātus pēc pieprasījuma vajadzības-no tīri pragmatiskas- līdz abstrakti fantāziju loģikas tipa iespējam-izdzīvošanas dažādu informācijas vērtību algoritmu nišām. Tieši loģikas instrumentu-mehānismu-„procesoru»,instinktu bāzes datu transformācija (atstājot tos dabas nozīmi dabiskām nozīmes situācijām) jaunos informācijas formātos (attīstīja divām saistītām datu bāzēm-divas prioritātes informācijas jēgas komandām) attīstīja Esamībā-Homo sapiens – konkurencē pret citām sugām, kļūstot par intelektuālu informācijas apstrādātāju- noformējot zināšanās, un zināšanu izmantošanu tehnoloģiju attīstībai realitātē- izmantošanai tehnoloģijām, un sabiedrības organizēšanai jaunās civilizācijas formātos ar sabiedrības institūtu izveidi. Tas kas kontrolē informāciju, tas kontrolē sabiedrības un EGO apziņu un motivāciju. Pārfrāzējot kādu secinājuma teicienu-katrs indivīds ir savas- vai/un- ne tieši uzspiestās/izvēlētās informācijas vērtību vides likumsakarīgs informatīvais virtuālais EGO -pašapziņas Identitātes loģisks procesu produkts-informācijas nesējs vai/un arī modulētājs- sintezētājs- loģiskās kombinācijās formētājs, ar /vai bez pievienotās vērtības summēšanos.

Esamības realitātes loģikas rezultāti-spriedumi un veiktās darbības tiek tālāk novērtētas ar nākošo bāzes kontrole vērtību-jēgu /vai -bezjēdzību. vai/un visas sistēmas plašāku-konkrētu/vispārēju -jēgas būtību. Kās tad ir -jēga, un/vai jēgas būtība. Jēga /vai bezjēga, tiek vērtēta ar relatīvajiem loģiskajiem argumentiem, vai/un loģiskiem secinājumiem-relatīvās esamības prasījuma algoritms.

Jēgu var kvalificēt relatīvi:

– Darbību/pretdarbību cerētā, plānotā efekta vērtējums-cik jēgas rezultāta summa ir jēgas % efektu sasniegusi

– Jēga loģiskām darbībām, ir /vai nav- vēlamais rezultāts, vai ir iegūtā iespēja, informācija, resurss, zināšanas, slēdziens, vērtējums, kaut kas vēlāk noderīgs -izmantojams, vai atrasta meklētā kļūda, vai ir izskaitļoti nezināmie, vai/un ir noskaidroti vēl nezināmie meklēšanai iztrūkstošie sistēmā,

vai ir noskaidrota visu sistēmas dalībnieku personīgā, vai/un, grupas/grupējumu- motivācija un to principiālā saistošā loģiskā shēma

– Konkurējošu sistēmu interešu motivācijas sabalansēšana, lai abas nezaudētu motivācijas loģisko jēgu, kur abas sistēmas ir nepieciešamas priekš relatīvas vērtības iegūšanas

– Katrs pozīcijas potenciāls sistēmā, ir/ vai nav- ar loģisko jēgu-pozīcijai, jēgu /vai bezjēdzību- iegūst pārmaiņu darbību/ bezdarbību notikumu procesā, kad to vērtība aktualizējas un noskaidrojas, priekš/ vai- savstarpējas mijiedarbībās mainās-uz negatīvu/ vai pozitīvu vērtību /vai neitrālu jēgas vērtību

– Vērtības jēga ir -tās izmantojamā nozīme aktuālajām loģiskajām darbībām

– Lielas nozīmes jēga ir ja -definētas loģiskās darbības, lai atrisinātu problēmas situāciju-aktuālo risinājumu loģiskā jēga

– Jēgu var kvalificēt atkarībā no veiktajām darbībām, kuras, ir/ vai nav -nesušas nepieciešamās izmaiņas sistēmā, liela jēga /vai maza jēga, vai bezjēdzīga -kur nav bijušas adekvātas darbības, bet tikai imitācija ar slēptiem individuāliem motīviem pret sistēmu, kuri motivācija gan ar jēgu piepildīta.

– Ar jēgas vērtējumu var protams manipulēt-loģiskie jēgas slazdi viltībā, ar it kā pamatotu loģisko jēgu

– Ideoloģijas pieprasījumā vērtība var novērtēta abstrakti, ka to jēga ir nozīmīga-abstraktais jēgas novērtējums

– Ir objektīvais vērtības novērtējums- ir adekvāts jēgas saturam

– Ir subjektīvais vērtības novērtējums -atkarīgi no relatīvā spēka ietekmes potenciāla kurš formē jēgas pozīciju

– Loģiskā sistēmas jēga- vieniem sistēmas grupas-grupējumu dalībniekiem darbības var būt jēdzīgas-jēgas pilnas, bet citiem bezjēdzīgas-to izmantošana, resursa parazitiska izsūkšana - izšķērdēšana, kas apdraud to tālāku eksistenci, ko ir izdarījuši citu sistēmas ietekmētāju dalībnieku jēgas motivētas darbības

– Ja notikumu vērtējums iegūst neloģiskas darbības, atbilstoši iegūst notikuma vērtējums bezjēdzības statusu

– Loģiskā jēga-darbības atbilst, vai- ir adekvātas priekš/ vai pret notikuma situācijas pieprasījumu-situācija risināšanai

– Loģiskā jēga-vai loģiskās pretdarbība atbilst reālai sistēmas pretdarbībai

– darbību jēga ir -būt noderīgam-vajadzīgam-pieprasītam priekš

relatīvajam sistēmu vērtībām

– jēgas vai bezjēdzības novērtējums ir atkarīgs- vai ir sasniegti uzstādītie pretenziju mērķi

– pretenzijas mēraukla jēgai/ vai bezjēdzībai -vēl viena relatīvā vērtētāja vērtība

– jēga ar pievienoto vērtību, kad resursu ir mazāk zaudēts, nekā loģiskās jēgas darbībās iegūts-summas vērtība

– Abstrakto vērtību jēga priekš ideoloģijas idejām sistēmās

– Tehnoloģisko sistēmu savstarpēji saistītu loģiskās ķēdes jēga-loģisko elementu neizvietojamajās nepieciešamība visai loģiskai komplicētās sistēmas jēgas būtībai

– Ideoloģiskas/politiskās sistēmas vērtību jēga identitātei-tēlam

– Nepatiesības jēga -taktiskiem manevriem lai iegūtu resursus

– Ietekmes informācijas vērtību moduļa jēga- priekš varas pieprasījuma

– propagandas jēga -lai ietekmētu sabiedrības un indivīdu apziņu priekš citiem nedefinētiem mērķiem-vērtība jēgu iegūst ja ir relatīvais pieprasījums

– Veikt darbības, kuras atnes, papildina vērtību summu, papildina pamatvērtību ar tai pievienoto vērtību

– Nav jēgas tad, kad patērētie resursi/līdzekļi nebagātina sistēmu, bet nes tikai zaudējumus

– Ir relatīvā jēgas būtība, pret ko vērtē-sistēma tiek iepludināti milzīgi resursi, bet no tiem reāls labums tiek dažiem viltīgiem indivīdiem, bet pati sistēma sabruk-selektīvā jēga sistēmas dažiem dalībniekiem/darboņiem

– Katram sistēmas elementam ir būtiska nozīme lai sistēma funkcionētu -loģisko elementu jēga

– Jēgas vai bezjēgas novērtējums var neatbilst loģiskajam novērtējumam jēgai

– loģikai var būt dažādas relatīvās salīdzinošās vērtības-relatīvo vērtību neatbilstība

– Neatbilstošas pretdabiskas darbības vienā sistēmā ir pazemojušas, un tiek izmantotas kā zemākās vietas (hierarhijas, lielākais iespējamais pazemojums) ierādīšanu sistēmā, citur ideoloģijas propagandas atbalstīta iegūst citu propagandas ideoloģisko vērtību, pat varas iegūšanas vērtību, kur citā sistēmā tas būtu principiāli pēc lietu būtības sapratnes neiespējami -relatīvā vērtība/nevērtība atkarīga no sistēmas vērtējuma-relatīvais cits vērtējums samaina nevērtību uz vērtību. Ideoloģija izmanto ne vērtību kura kļuvusi par testu, kā ideoloģijas atbalsta lojalitātes pārbaudi. Ideoloģijas ideja ir pārņemta no civilizāciju rītausmas rituāliem, kad lai iegūtu grupas/grupējumu lojalitāti ir jāiziet dažādiem rituālu, tuvu pazemojumam procedūrām, kur dažreiz ir satopamas vieglākās formās arī attīstītās ideoloģijās jaunākos laikos.

Loģiskās versijās tiek argumentos apgalvoti iespējamie/neiespējamie notikumi, ticami/neticami spriedumi, vai/un loģiski/neloģiski pieņēmumi. Loģika ir enerģijas pašas kontrolēts izziņas instruments. Enerģija pati sevi kontrolē un vienlaicīgi informācijas apstrādātāju/formētāju/kombinētāju loģiskie kombināciju atbilstībām, priekš iespējamās, un/vai tikai enerģijai zināmajai vēsturiskai hronoloģiskai autentiskai īstenībai, adekvātam loģiskam slēdzienam. Tikai tad ja ir apzināti visi notikuma faktori/iemesli loģika dot pilnīgi viennozīmīgu, bez pretrunas elementiem loģisko spriedumu. Tuvu īstenībai ir tāds loģiski argumentos pamatos rezultāts, kur pat abstrakti nevar apšaubīt notikumu loģiskā algoritma loģiskās darbības/pretdarbības, kā vienīgo iespējamo scenāriju notikumam-tuvu autentiskam. Pie īstu atbilstošu loģisko argumentu izmantošanas nonāk pie adekvātā slēdziena, loģiski sinhronizējas apziņā visas notikumu darbības ar apziņā loģiskās harmonijas pavadošām emocijām-Dabas jaunrades balva par īstenības loģiku. Var īstenības novērtējumu meklēt pie autoritātes, bet tomēr lai to novērtē pati enerģija ar emociju reakciju, ir /vai nav īstenība-autentiski objektīva, autentiskais esamības vērtētājs-bāzes informācijas avots. Ja vēl nav atrasta loģisko spriedumu īstenība, bet tikai „subjektīvā patiesība «», tad rodas šaubas, kuras pavada nepārtrauktā atbilstošu citu argumentu meklēšanā ar emocionālu sapratni, ka -un/vai/ja/ne, nepabeigts vēl ir loģiskai uzdevums. Informācijas analizē ir paradokss-informācija ir enerģija, īstenības meklējumos enerģijas noformēto informāciju, pati pēta sevi-ar enerģiju-bioloģiskās matērijas intelektu, meklē loģikā jēgas būtību. Informācijas loģiku adekvātus apziņas spriedumus nedot/maisā/bloķē personības EGO un sabiedrības „apziņas» sistēmas uzskati, stereotipi, statuss, tas ir likumsakarīgi jo sabiedriskas sistēmas organizēšana ir subjektīvi interpretēta informācijas vērtība, kombinējot to sistēmas identitātes aktuālai jēgai- (ES-MĒS) domājam identiski (kopēšanas rezultāts) -esam ar tādām informācijas spriedumu vērtībām. Subjektīvā identitātes vērtība ir konkurences-izdzīvošanas adaptīvās vērtības modulis- atbilstošu vērtību akceptam sabiedrībā. Pārsvarā loģiskā veselā saprāta adekvātus neatkarīgus spriedumu bloķē pretpols -izdzīvošanas instinkts, sugas esamības eksistences-attīstības, vairošanās garantētās fundamentālās bāzes informācijas vērtības-informāciju transformējot adaptācijas algoritmos.

Primāri tapis, vai jau- eksistējis Esamības tapšanas likums, ierosināja enerģijas eksplozijas primāro notikumu. Tapa laika -telpa-dimensijas-Visums, vietu enerģijai- matērijai pašai (auto) realizēt savu iespēju potenciālu un to veiksmīgi veic. Enerģijas nezūdamības likums nodrošina Esamības eksistenci un pavienoto nemainīgo/mainīgo vērtību rašanās plūsmu-notikumu jēgas būtību. Enerģijas jēga ir realizēt savu spēka potenciālu likumsakarību organizētās sistēmās. Spēks rada kustību un tā izraisītas vērtību likumsakarības notikumus -laika telpas loģiskajā attīstības ceļā. Esamības primārā jēga -eksistēt-dinamika-attīstība-evolūcija. Savstarpējās enerģijas-matērija-bioloģiskās mijiedarbības izveidot maksimāli loģisko pozīciju- potenciāla organizētā sistēmā.

Loģiska kombinācija ir maksimāli visu loģisko elementu ķēdes kontaktu savienojumi ar vērtību īpašību atbilstību- bez loģiskām pretrunām. Pareizas loģiskās konstrukcijas mozaīkas notikumu zīmējumā-viss ir pēc izmēriem, laika/vietas savienojas perfekti šuvēs kopā visi elementi-loģiskās konstrukcijas pilns funkciju komplekts, izvēlētā atbilstošā loģikas algoritmā. Maksimāli loģiskās sistēmas kombināciju nodrošina visu spēku savu pozīcijas potenciālu realizāciju notikumos- priekš loģiskā spēku dinamikas-pretenziju (pretenzijas formē potenciāla iespējas) rezultāta. Notikumu loģiskais rezultāts ir dotajā brīdī/mirkli realitātē aktuālajām spēku dinamikā, neizbēgama notikumu plūsmas kombinācija – informācijas algoritmu (bāzes likums) diktēta. Enerģija realizē savu spēka īpašību potenciālu savstarpējās mijiedarbībās noformējot sistēmas notikumu procesos. Noformētās sistēmas īpašības ir apstākļu, faktoru procesa dinamikas, informācijas vērtību īpašību summa-kombinācijas rezultāts. Eksploziju viļņos no pirmajiem tapšanas mirkļiem iespējams sāka darboties Dabas-fizikas likumi-loģika-informācija. Fizikas likumu dinamikas- attīstības būtība ir enerģijas/matērijas īpašības ar pretēju vērtību pozīcijām-notikumu reakciju mijiedarbība. Enerģijas sistēmas veidos-kinētiskā enerģija un potenciāla enerģija. Dažādi enerģijas veidi nonākot savstarpējā kontaktā to ietekmes spēka laukā -pievelkas, vai atgrūžas, vai/un atdala enerģiju/uzkrāj enerģiju, šo mijiedarbību nepārtrauktību nodrošina-garantē fizikas nemainīgie fundamentālie likumi eksistējošie eksplozijas inflācijas viļņos. Notikumi noformē informācijas vēsturisko identitāti terminos, jēdzienos. Savstarpēji mijiedarbojoties/kontaktējoties tiem vai citiem spēkiem- enerģija-matērija-telpa-laiks formē sistēmu vēsturisko cikliskumu. Dialektikas cikli noformējas, jo notikumi attīstās sava veida,,spirāles virpulī» (analogi kā galaktikas-bāzes primārā kustības trajektorija) dažādu spēku kontrolētajos informācijas vērtības enerģijas laukos. Enerģija -matērija savstarpēji mijiedarbojoties iegūst citu sistēmā potenciāla pozīcijas kombināciju-tās nozīmi. Enerģija savu pozīcijas potenciālu summējot izraisa kardinālas pārmaiņas sistēmās ķēdes reakcijās, veic darbības -darbu. Pārvērtības notiek enerģijas pozīcijas maiņas un notikuma rezultātā noformējas cita informācijas vērtība- pozitīva vai/un negatīva. Datu, informācijas notikumus-izmaiņas pozīciju potenciālos-procesu vai/un notikuma rezultātu- informāciju var nokopēt un izmantojot informācijas nesējus-informācijas uzsvērējus/saglabātājus atmiņā, un to tālāku izmantošanu zināšanu iegūšanai. Informācijas nesēji, ir/ vai nav ar paliekošu informācijas atmiņu. Neviena sistēma Esamībā nevar noformēties pilnībā, jo pat pie šķietamas subjektīva vērtējuma, ka sistēma ir gatava (subjektīva ilūzija), tā nav, jo turpina notikt sistēmā, vai ārpus tās citi saistīti-tieši/netieši notikumi eksplozijas dinamikas diktēti. Esamības enerģijai/matērijai/bioloģiskai matērijai noformētas sistēma-sistēmās nav miera stāvokļa, jo viss ir nepārtrauktā kustībā un pārmaiņās-laika telpā.

Pretēju enerģijas spēku bāzes dinamikas princips- kustības mijiedarbība nepārtraukti notiek eksplozijas nesošos bāzes vilnī, kurš sastāvošs no dažādu vērtību viļņiem-īpašību viļņiem- laika telpā. Kustības noformējas starta enerģijas izspolešanās-substances sadalīšanās eksplozijā- paša radītajās dimensijās- telpas inflācijā. Sāk darboties primārā bāzes – likums-likumos/sistēma-sistēmās/ notikums-notikumos/ kustība-kustībās/telpa-telpās/laiks -laikos/notikumus-notikumā/ vēsture-vēsturēs/attīstība -evolūcijā/vērtība-vērtībās. Notikumos atbrīvotā enerģija vienlaicīgi atbrīvoja/radīja/izveidoja/noformēja pēc realitātes esamības stāvokļa fakta bāzes likumus-esamību-telpu-dimensijas-relatīvo laika atskaiti – matēriju-bioloģisko matēriju. Esamībā loģiskās pārvērtības notiek nepārtraukti – visam/visur- kas eksistēja -eksistē-eksistēs, vienlaicīgi ir- vai/un, saglabājies pagātnes/tagadnes/vai/un summēts viss, vai/un selektīvi tagadnes- nākotnes- informācijas atmiņas nesējos. Enerģijas-matērijas notikumi ir informācija-izmaiņas enerģijas-matērijas īpašībās ir notikums-nokopēts autentiskajā notikuma informācijā, interpretēts subjektīvam pieprasījumam.

Esamības dinamikas jēgu var iegūt salīdzinot to ar tās teorētisku hipotētisku pretēju stāvokli. Tiek salīdzinājumā iegūta esamības notikumu jēga pret citu relatīvo,,NE inflācijas» mono jēgu. Pieņemsim hipotētiski modulācijā citu loģiski iespējamu versiju. Esamība tapusi tikai ar vienu vienīgo bāzes fizikas likumu, tikai vienam notikumam. Pieņemsim hipotētiski (teorētiskā modulācija citu iespējams likumu izpildījumā), ka nav enerģijas nezūdamības likuma/potenciāla pozīcijas maiņa, kas

tad notiek teorētiskā likumu modulācijā-substance paliek vienīgajā notikumā, kurš nevar turpināties transformācijās, ieņem vienīgo iespējamo pozīciju un, „mono sistēmā» paliek tur vienmēr, nav dinamiskas, pārvērtību, sistēmu dažādību, nav daudzveidīgās pasaules ar tās pārvērtību iespējām. Tādos hipotētiskos notikumos Esamība kļūst par „NE Esamību» -bez nākotnes iespējām -tikai vienu konstantu jēgu iespējas liegtu, protams spriežot par iespējamo situāciju no esošās Esamības jau subjektīvi definētajam sparatājām atzītām, pašsaprotamam vērtībām. NE esamība ir cits nesaprotams objekts realitātes subjektīviem, tātad nav atbilstošas vērtējuma pozīcijas ar ko vispār vērtēt. Vērtējumam var būt velmju loģika, ka tur nekur, nav pretrunu, kuras eksistē realitātē-ideālas harmonijas-sinerģijas abstraktais modulis iespēju loģikas fantāzijās. Vienīgā teorētiskā iespēja atgriezties (ideālā) kurā nav pretrunu ir bijusī sistēmā pirms Esamības pirms starta stāvoklis, ideāli visi vienādi pozīciju potenciāli-nav principiāli iespējamās pretrunas-visur, viss, vienmēr ir identiski neatšķirīgs, viens vienīgs esamības nemainīgs stāvoklis. Ja nav zināmas vērtības, tad nav ar ko salīdzināt/vērtēt-relatīvai salīdzināšanai citas vērtības ieguvei. „NE esamības «pamatvērtības visur ir mono -identiski-sinhroni vienādas, kurām nav to sastāvā transformācijas īpašības citos saistītos likumos universālam transformācijas iespējām. Iespējama tikai telpas radīšana, un viss ar to beidzas-tikai viena likuma/likumsakarību ideāls, visur, visiem ideālā sinhronā telpā, nav dažādu pozīciju/potenciālu/sistēmu, nav evolūcijas/attīstības nav dažādības, nav kombināciju iespēju tapt jaunām citām sistēmu īpašībām, nav dinamiskas, eksistē tikai viena nemainīga mono visam visur jēga vienīgā.

Brīva -neatkarīga (relatīvi) loģiskā domāšana dot iespēju modulēt Esamības dažādu versiju rašanos un tās attīstības procesu likumsakarības- dažādās savstarpēji-„ it kā» pretrunīgās hipotēzēs-versijās, un definēt Esamības notiekošo procesus jēdzienos, pamatot Esamības sistēmu relatīvo loģisko jēgu, loģisko kombināciju vērtības, visās iespējamās/neiespējamās kombināciju versijās. Esamības likumsakarību notiek dabisks informācijas attīstības process-jauni atklāti fakti dot definēt jaunus zināmos un vienlaicīgi nezināmos, iztrūkstošās vērtības- priekš izziņāšanas procesa loģiskās ķēdes turpinājuma. Loģiskās versijas tiek modulētas uz īstenībā jau funkcionējošiem modeļiem-faktiem, pielāgojot to versijas loģiskām asociatīvām analogām idejām, pamatojot ar iespējamām loģiski pamatotiem spriedumu formātu saturiem :

– Argumentiem/pieņēmumiem/abstrakcijām/fantāzijām/faktiem/likumiem /likumsakarībām/ tēliem/ varbūtībām/ matemātiskiem aprēķiniem/ zinātniskiem pierādītiem faktiem/versijām/ pieņēmumiem/aksiomām/apgalvojumiem.

– notikušu notikumu likumsakarībām, definētas dažādās Esamības mācībās, skolās, institūcijās, grupu, grupējumu pasaules uzskatu vērtību sapratnē.

Realitātei adekvātā loģiskā domāšana dot atšķirt likumus-likumsakarības no abstraktiem pieņēmumiem, ideoloģiskas pārliecības, kuru vērtībai ir cita nozīme, motivācija notikumu vērtējumam. Par esamības tapšanu- rašanos var spriest-domāt-analizēt ar loģikas Dabas dotajiem instrumentiem -mehānismu, loģisko analītiku. Loģikas mehānisms, instruments ir universāls izziņas, uzziņas- apziņas intelekta analizators-loģisko vērtību, likumsakarīgu konstatējis algoritmos ar definīciju. Loģikas rezultāti ir atkarīgi no loģikas mehānismā izmantotajiem moduļiem izmantotajām prizmām/sietiem-abstraktais, vai /un faktu modulis, vai pieņēmumu, vai/un fantāziju modulis. Atbilstoši izmantotajam modulim vienmēr būs atbilstošs formātam samaltais caur loģikas tipa šablona sietu loģiskais rezultāts, vai /arī -jauns, cits -cita, „subjektīva «formāta starprezultāts uz tālāku loģisko apstrādi.

Nospraustā loģiskā ceļa karte ir īstenības izziņa, vai loģiskais strupceļš, trūkst loģisko darbību sistēmas visu saistīto notikumu funkciju noformēšanai-piesaistīšanai. Loģikas instrumenti dot iespēju modulēt iespējamās cēloņus un tos noformēt moduļos, un tālāk izvirzīt dažādās relatīvās loģiskās/neloģiskās versijās. Procesā iegūti fakti, bet trūkst pilnīgai loģiski pamotai ķēdei kāda iztrūkstoša fakta, vai/un nesošas saderīgas konstrukcijas elementa, to var aizvienot ar pieņēmumu/derīgu -saderīgu loģisko vērtību, vai/un pagaidu konstrukcijas iespējamību, vai/un saderīgu iztrūkstošu abstrakta tipa sintezētu -modulētu, „ it kā fakti». Loģika ģenerē lielu

daudzumu iespējamu versiju, derīgu/nederīgu kuru analogijas tiek kopētas/pārņemtas no Realitātē jau eksistējošam sistēmu algoritmu moduļiem, jo var modulēt ar tikai tām vērtībām kuras jau eksistē darbojoties realitātē un ir asociatīvi loģiski saderīgas versijai. Realitātes moduļi ir tiešā hronoloģiskā vēsturiskā transformācija no bāzes notikumiem, daudzu likumsakarību konstatācijas, ir loģisko ideju izejmateriāls, protams atradenis modelējas loģikas fantāzijas mehānismā, cita jau pieejama informācijas apstrādes mehānisma nav. Fantāziju loģikai ir savi abstrakti plastiski transformējami/adaptējami loģikas algoritmi, kuri ļauj savienot abstraktas, un/vai dīvainas idejas (nav reālu pierādītu faktu, visas loģiskās sistēmas atkarīgu darbību iespējamībai) ar pieņēmumu, iespējamību statusu, abstraktais fakts, vai, „NE faktu» kombinācijās loģiskais secinājums. „NE faktu» loģiskie secinājumi aktivizē, atklāj nezināmos tēmai -kuri ir jāmeklē -ir definēts ceļa maršruts ko meklēt.

Hipotētiski iespējams, ka ir citas „Realitātes» ar citiem „NE fizikas» likumiem, bet nezinot citu sistēmu/„NE sistēmu» faktus/NE faktus, pat fantāzijās nevaram modulēt, tikai, ka tur ir citādāk, savādāk, bet kā citādāk-vienīgais iespējamais loģiskais atzinums-iespējams ir sistēma, bet nezināma- kāda veida, vienīgā loģiskā vērtība, ko ir iespējams secināt. Apziņa nevar spriest par lietām par kurām nav vispār nekādas informācijas, pat fantāzijas priekšstatu. Iespējams tālā nākotnē būs iespējams izskaitļot (tehnoloģiju skaitļotāju jaudu attīstība) kāda būtu realitāte, ja izmainīsies kāds no fundamentālajiem Dabas likumiem, ja vispār tas būtu iespējams principiāli. Ja izmainītos kāds no bāzes fundamentāliem likumiem -ķēdes pārvērtības notikumu reakcijās- Realitātē loģiski nebūs kā tagad esošā-bet citas fizikas likumu izpildījuma versijā, ar varbūtību, ka vispār var funkcionēt esamība citu fizikas likumu vadībā-citu neatbilstošu NE likumu totāls haoss- nav bāzes likumu kontrolētas enerģijas/„NE enerģijas» kontroles varas. Viss kas eksistē ir vienīgās autentiskā dzimtā visuma Radītāja radīts, un tā ir vienīga iespējamā aktuāla jēgas būtības eksistence Visuma identitātei. Realitāte ir Visuma Radītāja enerģijas Identitātes jēgas būtība.

Ir noticis-fakts, eksplozijas rezultātā iespējams identiski vienādu potenciālu, vai dažādu potenciālu noticis Esamības tapšanas notikums. Iespējams primārais potenciāls savā primārajā stāvoklī -kritiskā vēl NE masa, eksplozijā transformējas par enerģiju un masu-matēriju. Tapusī Esamība atrodas nepārtrauktos eksplozijas transformētās dažādās dinamiskas matērijas/ enerģijas viļņos, veidojot sistēmu- sistēmās-exa/ato sistēmas. Enerģijas realizācija notiek ar universālo likumu iespēju potenciālu. Enerģija transformējusies par matēriju un notikumu projekcija/kopija izplatītājā transformētā informācijā. Lai iegūtu/notiktu pārvērtības informācijas/enerģijas — matērijas mijiedarbībās, tās notiek ar bāzes ierosinātiem kontrolētiem likumiem- fizikas/ķīmijas reakcijas procesos. Notikumu nepārtrauktību nodrošina bāzes likumu konstantums un gaismas ātrumu esošā enerģija. Informācija pārvērtības iegūst paliekošus/ierakstītus kodus informācijas nesējos-objektīvo un civilizāciju subjektīvo likumsakarību procesos.

Duālās loģikas hipotētiskos dažādu iespēju spriedumos, ka Esamība varēja, rasties/tapt no citas „NE esamības», no cita savādāku/citu likumu substances, vai/un sistēmas no kura procesa ir iegūts, vai mantots duālisma pozīciju (Dialektikas) bāzes likums procesa dinamikai- Makro sistēmām. Hipotētiski loģiski ir iespējams dažādās versijas, dažādi likumu izpildījumi, dažādās „NE esamības» un iespējamās citas Esamības, par kuru eksistences iespējamību dot spriest iespēju modulācijas loģika, kura balstās uz universālo izpildījumu īpašību iespējam-tur /nekur, vai citur, vai tur nezin kur, nav vietas- laika telpas faktu norādes, tikai iespējami pieņēmumi, ka bez telpas nav Esamības, lai vispār būtu kustība-jebkāda, loģiskās modulācijas saprāta sprieduma secinājums. Izmantojot loģiskos algoritmus (pētīšanas instruments) tiek pieņemtas iespēju varbūtības-matemātiski iespējams/abstrakti iespējams, tad tas arī iespējams hipotētiski-loģiski hipotētisks secinājums-nezināmo loģiskais secinājums-nav telpas-nav vietas kustībai spēkiem, nav laika atskaites koordināšu-nav pat citas „esamības» īpašību priekšstatu.

Hipotētiski (cita versija) ja Esamība ir transformējusies no citas eksistējošas „NE esamības», tad ir jābūt mantoto bijušo tur-nekur (nav termina) notikumu vēsturei /transformēto likumu citām versiju kopijā, ja „tur -nekur/kaut kur» ir līdzvērtīga enerģijas izpildījuma „NE-esamība».

Apziņa var fantāzijās modulēt tikai ar enerģijas likumu/likumsakarību līdzvērtīgas sistēmas, bet ne „NE enerģijas» - „Ne esamību», pat fantāzijās modulēt ir neiespējami, ja nav kustības/telpas/laika vērtību sapratnes. Laiks un sistēmas telpa ir vienoti. Bioloģiskās būtnes domā ar enerģiju un kā enerģija, un enerģijas likumu likumsakarībās-enerģijas radītā kontrolētā loģikā. Enerģija/matērija/bioloģiskā matērija ir informācijas nesēja, un informācija nekad /nekur /nevar un nekad nepazūd, ar nosacījumu ja ir reālās saglabātas Esamības enerģijas īpašības bāzes likumos „NE enerģija» kurai var nebūt informācijas nesēja īpašību pēc īpašību uzbūves, tad enerģija nevar pārkodēt /atkodēt „NE- enerģijas» informāciju. Bāzes Esamības identitāte-enerģija /transformētā enerģija matērijā, bioloģiskā matērijā/informācijā, un tikai to starpā iespējams kontakts-informācijas apmaiņai un mijiedarbībai. Informācijas uztvere, apmaiņa ir -enerģija – enerģija, var uztvert /kontaktēties tikai ar autentisko enerģiju un tās likumu informācijas produktiem. Teorētiski ir iespējas atkodēt „NE enerģijas» ziņas ar enerģijas formātu, bet tikai kā, ar kādiem tipa, veida enerģijas dekodētājiem. Analogi kā ar faktiem- tos ir jāpierāda ar notikumiem, arī neesamību ir jāpierāda, bet tikai nav notikuma ar kuru pierādīt, bet teorētiski viss ir „it kā» iespējams.

Ja notiek fundamentālā dabas (fizikas) likuma izmaiņa Hipotētiski (kā būtu- ja notiktu tā) esamība var atgriezties sākuma pozīcijā, atpakaļ pie pilnīga ideāla, bet tad tiek zaudēta pretpolu sistēmu dinamikas jēga-atpakaļ uz absolūtu ideālu, bet ar pazaudētu iespēju hipotētiski realizēties citos notikumos/ citās sistēmās/citā fizikā. Teorētiski (iespēju loģika) ja Esamība ir tapusi no citas esamības substances, tad ir citas Esamības-netiešs teorētiskai pierādījums, bez faktiem-filozofisks (vai/un) – filozofisks prātojums. Jautājums, vai Esamības starta substance tapa uzreiz ar universālajām pārvērtību īpašībām, vai tā arī ir evolucionējusi no citām ne esamību (nav informācijas, tikai hipotētisks pieņēmums) substancēm, līdz bāzes likumu noformēšanai, un tad notika pirmais tapšanas notikums, esamību/ „Ne esamību» vēsturē-viss pirmo reizi, vienmēr pirmais gājiens, pirmais vēsturiskais hronoloģiskais mirklis.

Informācijas loģikas likumu bāze- Esamības eksistējošie loģiskie fundamentālie likumi, pilnīgai Esamības kontrolei- primāri (eksplozijas) tapušai autentiskai substancei —visur/visiem/ vienmēr priekš sistēmas-sistēmās attīstības-evolūcijas-duālās dialektikas notikumu procesiem. Hipotētiski ja tā nebūtu, tad nebūtu paša loģiskā informācijas nesēja -loģiskā spriedēja, un NE-likumsakarīgi nebūtu/neeksistētu jēdzienu un to procesu- ko/par ko/kam/priekš kam spriest-apspriest, nesaprotami kas/kur/kāpēc vispār nenotiek, tikai viens- bez turpinājuma notikums, pilnīgā NE- sistēmu pilnīgā sinhronā haosā-organizētā kustībā, bez likumsakarībām un sistēmu attīstības-bezjēdzīga eksistences (jēga loģiski notikumi) „NE eksistence» – nebūtu loģisko jēdzienu pieprasījuma- vārdu /terminu/jēdzienu/formulu, kuru satura būtība ir apzinātā eksistences loģiskā jēga noformēta kodētās sistēmās vērtībās. Hipotētiski ja nebūtu loģikas, nebūtu attīstības kā tādas, nebūtu saprāta intelekta loģikas/tehnoloģiju mākslīgā intelekta, savstarpēji saistītu sistēmu moduļu konstrukciju. Esamības jēga ir sistēmu dinamikas loģika- evolūcijas attīstība-enerģijas īpašību transformācija- realizācija notikumos. Esamības savstarpējo saistīto likumu algoritmi ir to loģiskas darbības definētos un vēl nedefinētos algoritmos. Eksistences loģika- jēgas nesēja. Sistēmu jēga – resursu attīstība un to organizēšana loģiskās loģistikas izpildījumā definētās civilizāciju sistēmās. Sistēmu jēga tiek definēta argumentu pamatojuma algoritmos, aktuāli relatīvajiem procesiem.

Iespējami dažādi esamības notikumu procesu cēloņi-zināmi un nezināmi, definēti un/vai pieņēmumi, versijas, un/vai hipotēzes. Lai saprastu/izprastu, ir jāzina bāzes likumu procesu bāzes pamatus-intuitīvi/pieņēmumos/varbūtībās vai /un, uz pieredzes/zināšanām- informācijas zināšanu bāzes. Pieredze definēta terminos/jēdzienos ir likumsakarību noskaidrošana un to izmantošana. Zinot dabas (fizikas) likumus tiek radītas tehnoloģijas, analogi izzinot informācijas darbības/iedarbības likumus tiek vadīta sabiedrība un tās izveidotās sistēmas-civilizāciju/grupu /grupējumu loģisko ideju -ideoloģijas-ietekmes informācijas vērtības.

Esamības uzbūve ir konstanti loģiska un notikumu darbības notiek ar loģiskiem algoritmiem, citu zināmu formulu lai noformētu sistēmu darbību neeksistē, vismaz zināmi pašlaik nav, var apgalvot,

bet pierādīt nevar. Dzīves ritums ir loģiskas ķēdes notikumu plūsma, kuru var izmainīt un tiek mainīta loģiskos lēmumos, loģikas konstrukcijas ietvaros. Katra situācija pieprasa loģisku, tās risinājumu, piedāvājot vai nepiedāvājot variantu versijas. Visas situācijas ir loģisku notikumu summas rezultāts, ir informācijas loģikas produkti, visām situācijām ir vienmēr kāds loģisks risinājums, bet ja situācija netiks pareizi/adekvāti definēta, tad netiks tā loģiski risināta, bet to gaida vienalga loģisks iznākums, pareizāk pret to dalībniekiem neloģisks, citu notikumu darbības iespējamības Esamības sistēmās neeksistē.

Pieņemsim hipotētiski (kā būtu, ja būtu), ka Esamībai ir identiska pieredze (informācija nesējos) citur no citas, „NE esamības» šeit, tad faktiski esamības evolūcija nevar notikt, bet visu attīstību diktēs pieredzes/vēstures prakse jau uz zināma informācija ar pozīcijas praksi, tad attīstībai būtu cits scenārijs, dominētu pieredze, nevis citi evolūcijas likumi –tūrā informācijas lineāla vektoru laukā, bet jau formalizēta/formatizēta notikumu laukumā. Sākuma sākums visam/ visur/ pirmo reizi, pretī notikumu pirmreizējai pieredzei, duāli pozitīvai, un/vai negatīvai, relatīvajos spriedumos, atkarība no pozīcijas situācijas notikumos.

Informācijas loģiskās pārvērtības

Informācijas loģiskai vērtībai ir pašas Dabas pārņemtās, piešķirtās, mantotās universālas pārvērtību īpašības- mainīt loģisko relatīvo vērtību, jo pašas Esamības loģikas funkciju algoritmu uzbūve ir -relatīvu vērtību kombinācijās. Atkarībā no notikumu situācijas-faktoriem-ietekmes pieprasījuma, loģiskā modulācijā tiek noformētā spriedumam selektīvā universālā relatīvā īpašība-relatīvās salīdzinošās vērtības komplekts-salikums noformē relatīvo atzinumu aktuālajam procesa pieprasījumam.

Tagadnes informācijas un matērijas sistēmu neizbēgamas izmaiņas tuvā, vai/un tālā nākotnē ir bāzes enerģijas inflācijas procesu bāzes garantētā aksioma. Notikumu bāzes enerģijas autentiskie dati/informācija neizmainās, bet izmainās citā informācijas nesējā tās subjektīvais akcentu- kombināciju loģiskais vērtējums, kad informācijas tiek atdalīta/nokopēta no autentiskā notikumu informācijas avota. Jebkurš noticis notikuma mirklis ir vēsture -vēsturē, tuvā- vai/un tālā hronoloģiskā vienotā Esamības identitātes tapšanas inflācijas vēsture. Vēsturiskās iegūtās pieredzes iegūtās zināšanas tiek izmantota tagadnē-modelēšanai loģiskos algoritmos tuvai, vai/un tālākai nākotnei. Dati-informācija attīstās-evolucionē tikai jau uz esošas datu-informācijas-Esamības informācijas eksistences informācijas nesējos tiek nodota stafetes- / bibliotēkās /arhīvos/failos/ presē/medijos/ attīstības nepārtrauktas mantojuma dialektikas bāzes likums.

Nesaistītām laika telpā civilizācijām to attīstības Dialektikas cikli cikliski mainās izmainot laikmeta identitātes simbolus. Bāzes Dialektikas ciklu pamat princips ir viesiem viens, bet izpildījums atšķirīgs, atšķirība no realitātes faktoriem un informācijas attīstības stadijām. Informāciju var izmantot no tālas pagātnes -tagadnē, izslēdzot autentisko tās laika atskaiti. Bāzes vērtīga vērtība ir noderīga jebkurā gadsimtam. Bijušie notikumi ir autentiska vērtība kurus var subjektīvi izcelt no vēsturiskās hronoloģijas, un ar tiem manipulēt-mainot to nozīmi aktuālajam tagadnes subjektīvajam pieprasījumam. Enerģija ir Esamības formētāja, un vienlaicīgi informācijas nesēja. Enerģija Esamībā ir vēstures hronoloģijas objektīvo tālāk izmainīto subjektīvo datu-informācijas nesēja- notikumi ar enerģiju sinhroni izmaina informāciju-viens notikums, bet divi vienoti procesi.

Datus-informāciju tiek apstrādāta ar loģikas mehānismu noformējot intelekta loģikas secinājumos-loģiskie rezultāti. Katrai informācijas vērtībai ir „ANTI «vērtība/pretmets. Katra informācijas vērtība var ieņemt pozīciju, vai „ANTI „pozīciju/citu pozīciju. Informācijas vērtība ir atkarīga priekš, vai /un ar kādu citu relatīvo vērtību tā ir novērtēta. Nomainot vērtējamo relatīvo vērtību izmainās loģiski vērtības novērtējums. Mainot relatīvo vērtību ar informāciju var manipulēt/kombinēt/sintezēt/modulēt izmainot tās relatīvo nozīmi notikumos. Pašu informācijas vienību nevar izmainīt, bet to var izmainīt kombinācijā ar citu informācijas vienību. Teikumā

mainot vārdu, terminu, jēdzienu vērtības mainās subjektīvā secinājuma pozīcijā. Sacerējums ir subjektīvs stāsts, bet tomēr subjektīvas pozīcijas versija, kura atkarīga no izvēlēta loģikas tipa veida. Faktiski informācijas vērtējumā-vērtētājs primāri nosaka subjektīvo pozīciju un kādas relatīvās informācijas vērtības tiek izmantotas kontekstiem. Subjektīva pozīcija diktē to, vai/un citu vērtību selektīvu izvēli kombināciju loģiskai pamatojumam, saišu rindai-loģiskais pamatojums loģiskam rezultātam. Loģisko vērtību izvēli diktē primāra pragmatiskā loģika, arī subjektīvās „patiesības” – (melus) izvēli, kuru „patiesību» (melus) akceptēt, bet kuriem melu statusu atzīt un to nemainīt. Zinot informācijas nesējus subjektīvo pozīciju un subjektīvo loģikas instrumentu tipus, prizmas var prognozēt to neizbēgamus spriedumus, analogi kā ar bāzes fizikas likumiem to izmantošanu tehnoloģiju produktos.

Esamības tapšana, civilizāciju attīstīta apziņa pieprasa skaidrojumu/spriedumu, kad, kāpēc, ar kādu jēgu notiek notikumi. Atbildes uz esamības jēgu dot civilizāciju kultūras. Ētika/Cita Ētika/ Ideoloģiju teorijas un to prakse, kā arī katrs sev personības EGO pieprasījumā-pretenzijas pieredzes novērtējums, vēsturiskais novērtējums. Zināšanas tuvāk pietuvina notikumu objektīvam vērtējumam. Ideoloģijas savā vēsturiskā praksē neizbēgami sevi diskriminē Dialektikas procesu ciklos, paliek tikai formāts kurš vēl sevi nav diskriminējis tā ir- Ētika. Dialektikas ciklos noformējas- Cita attīstīta Ētika jaunajam adekvātajām prasībām-savā evolūcijā var papildīt ar jaunu-modernu vērtējumu un perspektīvu formējamu viedokli. Ētika jaunajā attieksmē var ienest jaunā Civilizācijas vērtību ciklā, ar citu morāles saturu, kur Ētika daļēji var aizvietot Ideoloģijas formātu vai/un palidināt dominējot abu formātu sintēzē. Ētika ir visu pozitīvo cilvēcisko vērtību satura formāts. Ētika ir sabiedrības definētas attieksmes normas -uzvedībai, viedoklim. Bez Ētikas/Citas Ētikas sabiedrību Civilizācijām paliek vēl neizmantojams veselā saprāta formāts, bet līdz veselā loģiski adekvātam formātam ir vēl tāls pretrunu ceļš vēl ejams. Sabiedrības organizēšanas vērtība vēl ir harmonijas vērtības, kur formāts pilda sabiedrības pretrunu izlādes daļēju funkciju.

Esamības, visuma mirklis, skaitļojot Izcelsmes hronoloģijas vēsturi, bet jautājums par esamības jēgas būtību ir visgrūtākais, jo tā atbilde var būt tikai katram subjektīva. Attīstoties zināšanām, līdzī tām attīstās loģiskas versijas -versijās. Informācijas balstoties uz analogiem esamībā esošiem moduļiem tos pielāgo /modulē esamības tapšanas un uzbūves versijām. Viss kas eksistē, eksistēja, eksistēs ir enerģija, un/vai tās transformāciju matērijā, bioloģiskā enerģijas matērija. Enerģija ir dati/informācija nesadalāma vērtība. Enerģija ir informācija, un informācijas nesēja izplatītāja. Enerģijām zina savu autentisko vēsturisko izcelsmi, bet kā tā lai tos izstāsta-vienīgā autentiskās īstenības zinātāja. Esamības viena no eksistences jēgām ir kustība, kura izveido telpu un relatīvo laika atskaite ritējumu. Esamības jēgu iegūstam modulējot pretējus procesus-ja nav kustības, inflācijas tad neformējas sistēmas, nav attīstības-nav nekā, nav pat cerības, nav grantēto pārmaiņu, ko nodrošina nepārtraukta kustība.

Ja realitātes esamībā ir noticis notikums-notikumos, ir tapusi civilizācijas sistēma, tad tam ir bijis objektīvam cēlonim, kāpēc ir tieši tāds izpildījuma rezultāts, pret iedomāto ideālu neatbilstošs -ir likumsakarīgs, jo procesos un to etapos ir piedalījušās bijušās, dažādas loģiskās vērtības, kuru summa ir to likumsakarīgs rezultāts. Katra loģiskā vērtība aktivizējas noteiktā procesa etapā, kad ir pieejami resursi un to aprītes izmantošana. Katram resursam ir tās loģisko īpašību izmantošanas jēga sistēmā. Evolūcijas procesos Abstrakto vīzijas ideālismu nomaina pragmatiskā loģika/konstruktīvā komplicētā loģika. Sistēmu jaunajos loģiskajos apstākļos var izveidot perfekti, bet ne ideāli. Abstrakti ideāls paliek kā nesasniedzama jau/vairs ilūzija, bet paliek mērķa statusā-motivācijai, retorikai, lozungiem, ilūziju mērķiem

Informācijas loģiskās vērtības sistēmā, vai priekš sistēmas ir saistītas, vai nav saistītas, vai plāna/shēmas konstrukcijā būs saistītas funkcionāli. Saītes ir pagaidu/procesa, vai iegūtā rezultātā. Saītes veido saistības, vai tām ir informatīvs raksturs. Izzinot loģiskās notikumu saītes/sasaīstes tiek konstatēti notikuma dalībnieki un to lomas motivācija notikumos. Ir informācijas pamat saītes un palīg saītes, un nejaušību piemaisījuma informācijas nesēju piesliekšanās saītes. Laika

gaitā informācijai top prakses asociatīvais uzslāņojums kurš pieprasa jau citu modelētu vērtējumu. Aktuālās situācijas problēmas pieprasa to risinājuma vīzijas un loģiskos plānus, kuru izstrāde ir atkarīga no citu vērtību kontroles informatīvajā leģitīmajā laukā, kur jaunie informatīvie loģiskie piedāvājumi ir pretrunā ar dominējošo vērtību vadlīnijām, un pozīciju nesēju pretenzijām, un tad sākās duālo vērtību ietekmes pārvērtību procesi priekš sakārtošanas un sistēmas attīstības

Informācijas vērtība izmainās ar kādu izvēlēto subjektīvi loģisko vērtību tiek salīdzināta vērtējamā vērtība. Var vērtību attaisnot, vai nosodīt vienmēr būs rezultāts, bet tas ir atkarīgs no subjektīvās pozīcijas un izvēlētas salīdzinošās vērtības. Manipulācijas ar relatīvo vērtību ir jurisprudences aizstāvības viss biežāk lietotais manipulācijas instruments. Ja pret autentiskiem faktiem tiek izmantoti vispārināti fakti, tas ir darbības, tad pret autentiskiem faktiem nav citu autentisku fakti, loģiski tikai var izmantot palikušos vispārinājuma loģiskos argumentus. Jurisprudencē relatīvā salīdzinošā likumiskā definētā vērtība ir Kodekss, bet ja ir spiediens (diezgan bieži), tad debašu informācijas laukā tiek ienestas akcentētas-dominētas citas relatīvās salīdzinošās vērtības-apelācija pie personības, apelācija pie visu fakti, „it kā» neesamības-arguments pie procedūru nepilnības/neatbilstības. Var akcentēt vēl nepierādītu fakti, kurš ir būtisks, bet tā pierādīšana nav visā fakti kopumā nepieciešama-manipulācijas ar fakti kura nozīme tiek sakāpināta procesam, mainot notikumam būtisko informāciju uz tieši nesaistīto nebūtisko. Saperēta informācija tiek aktivizēta summēta, tā aizpilda/dominē aktuālajā- operatīvajā tēmas informācijas apmaiņas laukā-koncentrētas informācijas novirze, bombardējot lēmuma pieņemšanas motivācijas informācijas apziņas operatīvos laukus. Mainot adekvāto relatīvo salīdzinoša vērtību vienlaicīgi arī mainās pats process-spriest uz apspriest, nospriest, izspriest, pārspriest, nepiespriest, ne to spriest, citu spriest, nebūtiski spriest. Procesā relatīvais manipulācijas instruments atbilstoši citai relatīvai prizmai noformē vienīgi iespējamo jau pārveidoto autentisko sprieduma vērtību.

Manipulācijās/modulēšanā/improvizācijās/ kombināciju veidošanā, izmantojot kā platforma modeļa moduli- autentiskus fakti notikumus, vai/un nenotikušus notikumus priekš realitātē konstruētā modulim. Modulācijas procesa sastāvdaļa ir iespējamo priekš viedokļiem/secinājumiem aktualizētas vērtības priekš informatīvās cīņas, duālista debašu formātā. Manipulācijās ar terminiem tiek izmainīta faktiskā būtiskā nozīme. Esamības dinamikas bāzes likums kontrolētas attīstās—dialektikas/dinamikas algoritmos sistēmas/evolūcija, attīstības formātu cikli/etapi/laiķmeti/ēras/formācijas/sociālās iekārtas (sociāli organizētas sistēmas).Atbilstoši izvēloties informācijas apstrādes loģikas veidu/tipu/vērtību iegūst atbilstošus sprieduma rezultātus-pragmātiskos/emocionālos/empātijas/racionālos/identitātes/politiskos/stratēģiskos/ilūziju/melus/propogandu/shēmas/plānus/uzstādījumus/konfigurācijas/kontekstus.Informācijas vērtības improvizācijai tiek izmantoti relatīvie instrumenti-cits skata punkts/cits informācijas plūsmas koridors/cits informācijas avots/informācijas mikroskops/informācijas tālskatis/informācijas šabloni/informācijās lekāli/argumenti.

Loģiskais pamatojuma skaidrojums balstās uz dažādu loģisko vērtību savietojamību izvēlēta algoritmā, kurš ir sistēmas dinamikas attīstības jēga, kura modulē attiecīgu pamatojuma slēdzienu - patiesību relatīvo vai/un objektīvo īstenību balstītu uz dabas likumiem, kuri izmantoti priekš sistēmas loģikas noskaidrošanas.

Esamības izpēte sākuma etapos loģiski notiek ar iztēles loģikas pamatā, kurai tiek pievienota asociatīvā analogijas loģika-relatīvā salīdzināšanas modulēšana-tā ir bijis. Iztēle ierosina apziņas enerģijas ģenerāciju par tēmu uz attīsta izziņas motivāciju loģiskiem izskaidrojumiem.

Informācijas ideju loģiskais izejmateriāls:

– Idejas top uz konstatētu notikumu likumsakarībām, izzinot to loģiskos cēloņu -iemeslus, kuri tiek apzināti loģiskajā intelektā noformētās kvalificētās, sist amizētas zināšanās.

– Zināšanas tiek kvalificētas/definētas saglabātas-izplatītas informācijas bāzes dažādos, dažādos kvalitātes, ticamības informācijas nesēju avotos.

– Dabas likumu kombinācijas resursu piesaistes izpildījumā, realizētas funkcionējošās sistēmās ir ideju realizācijas loģiskais ceļš. Idejas vērtības noturību diktē pragmatiskās/racionālās resursu izmantošanas/apmaiņas loģikas argumenti.

– Spriedumi par sistēmas resursu izmantošanu ir adekvātuma lietderības koeficients resursa ietekmes potenciālam.

– Loģiskais saprāta intelekts- izdzīvošanas instruments/ierocis /attīstības savstarpējā konkurences cīņā, ja tam ir dominante starp citiem loģikas veidiem.

– Dati kvalificēti pēc to nozīmes veida tipa (specifikācijas īpašībām) iegūst no nozīmes izmantošanu noformētai loģiskai idejai un realizēta tēzēs/loģiskos apgalvojumos.

– Eksistējoša realitātes izziņa ar objektīvo loģiku, kritisko loģiku sastādoša-īstenības konstatēšana =pierādījumi/fakti/dabas likumi kuri sastāda dabas loģisko bāzi.

– Esamības sastādošās elementu elementārdaļiņas ir vienas izcelsmes un ir identiski vienādas, bet tās savstarpējās dažādu spēku mijiedarbībās izveido sistēmas kuras citā kombinācijā iegūst citas īpašības-citu informācijas loģisko vērtību.

– Instinktu/refleksu uzvedības dominantes ietekmi noformētā papildinātā sociālā informācijā —tiesības uz kuru pamata tiek noformētas cita tipa civilizācijas sistēmas.

– primārā notikuma informācija tālāk formē nākošo tēmas ķēdes notikumu informāciju, ar tās sastāva selektīvu darbaspējīgo vērtību pārnesi.

– Primāri ideja formējas uz nezināmo apzināšanu, pēc to noskaidrošanas to īpašību adekvāta izmantošana idejas konstrukcijai.

– Esamības informācijas spektru plūsmu sastāda -realitātes ilūzija un duāli pretēja realitātes objektīvie fakti notikumi -nemodulēti/netransformēti.

– Tēmu motivāciju formē realitātes resursu apguves pieprasījums to ieguvē/apgūvē.

– Viena notikuma tēmas saistība ar citu notikumu/parādību noformē summā secinājumus, kuros top notikumu loģiskais arguments.

– Signāli noformēti/saglabāti datos noformē izmantojumu informāciju.

– Dabas likumsakarību atklāšana dot ideju loģisko attīstību priekš sistēmu konstruēšanas, to pilnveidošanas, un uz to pamata tālāku atklājumu tapšanu.

– Iztēles tēlu forsēšanas griba darbojas tik ilgi kamēr to nodrošina realitātes bāzes saistīto likumu objektīvā griba resursu darbībām.

– loģiskā ilūzija nodrošina brīvu nosacītu informācijas loģisko vērtību plūsmu kurās parādās racionāli skaidrojumi-subjektīvie.

– Pagātnes notikumu summas vērtības formē- tagadni un vienlaicīgi nepārtraukta dinamikā nākotni.

– Bāzes likumu izmantošana tiek izmantota uzdevumu plānošanai un to veikšanai izvēloties tos pēc īpašībām funkciju ķēdes nodrošināšanai.

– Lai konstruētu sistēmas ir nepieciešama jomu standartizācija-vērtību atbilstībai, sinhronizācijai.

– Resursu apmaiņas nestspēja -maksimālais limits -lai balansēti varētu funkcionēt sistēma, kur subjektīvo pretenziju kāpināšana rada sistēmas pret balansu, un deformāciju, un funkciju jēgas zudumus.

– Tendences pariet organizēta citu vērtību akcenta procesā, saturs tiek piepildīts ar destruktīvam antisociālam vērtībām kur sociālas atklātas arhektiatūras sistēma tiek kapitāli deformēta līdz sabrukumam.

– Saņemtās informācijas pārbaude no citiem informācijas nesakarīgiem avotiem, citām datu failu bāzēm uz informāciju sastāvdaļas īstenību/atbilstību, jo agrāk nebija ar nepārbaudīto informāciju jēgas ar to manipulēt citiem mērķiem.

- Masu medijos specialī noformēta ziņa ir mērķēta uz masu apziņas dinamikas formēšanu, motivācijai viedokļa dinamikas formēšanai, kur fakti un dziļāka analīze nav pieļaujama, un ja tā protams parādās tā tiek bloķēta, vai ignorēta jo jēga ir informācijas jēgas tēlam, nevis faktiem.
- Lai kritizētu ir jābūt motivācijai, un būtiski no esošam statusa pozīcijām, vai dabiskās opozīcijas, kas ir cīņas instruments. Kritikas loģikas informācijas instruments tiek izmantots, vai to nepieļauj ideoloģijas formāts kritizēt pamatnostādnes, neveiksmīgi veido vispārējo politiku
  - politiskās sistēmas stagnācija ar procesu degradāciju, kad ir sabalansētas grupu/grupējumu intereses un tās ir apmierinātas-nav grupējumu pretenziju totālu pretrunu-balansētu pretenziju un ietekmes lauku jomās-kartelis
  - ilūzijas vērtība priekš realitātes sistēmām, abstraktas vērtības- organizatoriskais pieprasījums
  - ilūzija noformē ilūziju par EGO pārliecības struktūras vērtību
  - pārliecība mainās no citiem faktoriem, kad tiek atrasti citi argumenti priekš jaunās pārliecības/viedokļa, katrai pārliecībai sava likteņa loģikā relatīvā cena
  - ideju loģikas konstrukcijas informatīvais atbalsts ir argumentos
  - Jēgas sastāvdaļa ir perspektīvas iespējamās loģiski adekvātas plānotas darbības
  - Jauna aprites vērtība ir evolūcijas etapa attīstības vērtība.
  - Ideja- notikumu likumsakarības kuras var atkārtot citur tieši saistītos, vai/un citās sistēmās -resursu funkcijas priekš līdzvērtīgām sistēmām.
  - Ideju sistēma-resursu atkarība funkcijās /algoritmos un motivācija ar kontroles līmeņiem ar definētiem datu iegūšanas /apmaiņas informatīvajām un datu nesējus sistēmām.
  - Iegūtā datu informācija no notikumiem un to selektīvi loģiski intelektā apstrādājot formē idejas, loģiskā modulācijā- par tās relatīvu pielietojumu aktuālām, vai/un nākotnē plānotām notikumu situācijām.
  - idejas formē loģiskos algoritmus ar nepieciešamo īpašību kombinācijām, definētos mērķtiecīgos procesos, kuri tiek kontrolēti ar ietekmes mijiedarbības pieejamiem /izmantojamiem instrumentiem/mehānismiem/ sistēmām.
  - Lai noformētu, vai/un pieslēgtos resursu sistēmai, ir nepieciešamas datu nesēji (visi iespējamie izmantošanai un to iegūšanas veidi) saites informatīvās- lai veiktu ieplānotās datu funkcijas.
    - tīra ideja-perspektīva, papildināta ar argumentiem iegūst sistēmas aprises
    - Ideoloģija modulis, kurš daļēji, vai pilnīgi deformē veselā saprata loģiskos spriedumus pilnīgi bloķē paškritiku, bet pašu neizbēgami apzinātās pretrunas tiek projicētas uz oponentu
    - noformēts ilūziju tēls, ir arguments
    - vērtību plūsmas sinhronizācija priekš ideoloģijas/paradigmas-stratēģijas kontrolēts process
    - relatīvās pieredzes pozīciju spriedumu vērtības-izmantojamās manipulācijās
    - ilūzijas piedāvājums- atbilstošam pieprasījumam
    - Identiskas sistēma, vai to izmantoti tikai konstrukciju elementi
    - Vispārināti argumenti retorikai-ideoloģiska ietekmes vērtība
    - Lai modulētu ar manipulēto informāciju, ir nepieciešams informācijas materiāls, uz kā pamata, zinot jau pozīciju formēt nodomus, kontekstus, abstrakti, un/vai ar realitātes elementiem
      - informācijas cīņās, ir primāri neieciešams materiāls, reāli notikumi kuru cēloņi tiek mainīti pretēji un piedēvēti oponentam, pretinieka nodomi tiek formēti no visiem iespējamiem negatīvajiem tiem piedēvētiem scenārijiem
      - Dažādi atdalīti telpā darba darītāji darot vienu to pašu darbu, procesā neatkarīgi nonāk pie loģiskām atziņām, kā loģiskas darbības var resursus optimizēt, jo pati Esamības uzbūve ir loģisko likumu diktēta-darbībās tiek atklātas, tas kas ir jau fundamentāla loģiskas sistēmas funkciju iespējas. Esamības sistēmas ir loģiskas, bet to izmanītāji mēdz būt deformētu apziņas neloģisku spriešanu

Attīstības procesos politisko ideju-ideoloģijas organizēt ideju/abstraktos principus un to realizāciju realitātē sistēmā. Procesos pamatvērtības evolūcijas procesos nonāk pretrunā ar realitātes notikumu negatīvām izmaiņām, kad cita ideoloģijas ietekme sāk apdraudēt /dominēt pret, „harmonizētu» sakārtotu līdzsvarotu sistēmu eksistenci, kur kļūdu cēlonis nespēja (ideoloģiskā pārliecība) situāciju novērtēt ar kritisko/pragmātisko loģiku, ko nedot kāda bāzes ideoloģijas pamatvērtība, ko pavada izmisums/nezīņa, ja tā tiks atcelta, jo tā it kā var zust ideoloģijas pamatnostādnes-izveidojas ideoloģiskā krīze-ideju trūkums priekš ideoloģisko problēmu risināšanas. Neatbilstība abstraktai idealizētai idejai -pret tās ļaunprātīgas izmantošanu realitātē-ideoloģijas būtības piesārņošana. Ideoloģiskās krīzes apstākļos aktivizējas restaurētās bijušās ideoloģijas jaunās versijās, ja ir ideoloģijas krīze, un nav vēl jaunu ideju realitātes ideoloģijas situācijai. Ideoloģiskās krīzē par vienu cēloniem ir abstrakto principu vispārīgs modulis, kurš nespēj integrēt pretrunīgās akcentētās dominējošās jaunās vērtības-abstrakto principu izmantošanas pretrunas pret realitātes jaunajiem nosacījumiem, formējas neloģisks absurds. Ideoloģijas sākuma idejas formēšanās laikā tiek ņemtas reālas pretrunas, lai tas dzēstu, tālākos posmos attīstās, akcentējas citas pretrunas neizbēgami ar kuras primārā formātā tās neiekļaujas-sintezētas jaunās pārspīlētās idejas un to nesāji. Jebkuras Ideoloģijas beigu sakums ir pārspīlēts nerealizējamas idejas, kur ne realizācija rada vilšanos. Neviena Ideoloģija neietver pretrunu risināšanas algoritmu pašai ideoloģijai tās vērtībām, jo tās ir monolītas ar pieņēmumu, kā apsolīta ir „patiesība». Realitāte laika gaitā pieprasa ideoloģijas citu izpildījumu, ja tiek sabalansēts pieprasījums un ideju vērtības- notiek ideoloģijas veiksmīga evolūcija.

Ja ideoloģija ir harmoniju un attīstību nesoša, ideoloģijas krīzes apstākļos to var modernizēt adekvāti jaunajiem izaicinājumiem-jaunu ideoloģijas versiju-realitātei atbilstošu loģisko versiju. Ja netiek modernizēta, koriģēta ideoloģija, tad piespiedu loģiskās darbības pret situācijām tiek daļēji vispārīgi apšaubīta ideoloģijas nestspēja jaunos faktoru ietekmes apstākļos-neizbēgams loģisks secinājums. Katrai ideoloģijas ietekmei ir savs vēsturiskais saglabājamais potenciāls, un tā eksistence ir atkarīga no tā modernizācijas izveidotām saitēm nezaudējot ideoloģijas jēgu, nu jau ar citu ideoloģisko realitāti. Esamībā viss neizbēgami evolūcijā mainās-ideoloģijas/tehnoloģijas savā vēstures neapturamā ritumā. Ideoloģiju ideju pamatā ir kāda sabiedriska vērtība kura kļūst par organizējošo vērtību, notiek tās akcentācija, nozīmes palielināšanu.

Situācijas noformējas vienotos informācijas plūsmas apmaiņas ietekmes laukos, kuros tiek ienesta dažādu pozīciju/motivācijas informācija un attiecīgi motivācijas pieprasījumam, tiek izvēlēti no faktu aprites laukiem vajadzīgā/derīgā informācija argumentiem. Fakti /argumenti tiek, vai netiek pārbaudīti, iemesli dažādi:

- arguments pie autoritāte
- arguments pie statusa
- arguments pie kompetences
- arguments pie dažādiem informācijas aktivizētā aktuālā aprites lauka pozīcijām

rezultātā netiek. vai tiek izvērstā komplicētā loģiskā analīze. Aktualizētais informācijas kombināciju situācijas lauks var pildīt tikai kādu leģitīmu funkciju sistēmas ietvaros, kura ir definēta:

- likumos
- instrukcijās
- tradīcijās

Informācijas lauku aktivizācija notiek ar tēmas ierosmi ar terminiem/jēdzieniem-kuri ir relatīvā pozīcija procesam -kura formāts ir tēmas attieksmes vadlīnija. Informācijas meklēšana/iegūšana/esošās informācijas analīze/iztrūkstošās informācijas ieguvei loģisko ceļa izvēle/avotu iegūšanas apzināšana/no iegūtās informācijas bāzes kvantitātes selektīva vajadzīgās informācijas kvalificēšana/informācijas precizēšana/informācijas papildināšana/informācijas attīrīšana/informācijas apstrāde, pārstrāde -loģiskais informācijas apstrādes /izstrādes ceļš/informācijas noformēšana tēmai.

Manipulācijas ar informāciju faktiski ir -manipulācijas ar argumentiem priekš pret argumentācijas, un/vai motivācijas, vai/un pamatojuma/viedokļa/secinājuma-noformētam darbību tālāk plānam.

Esamības procesos sistēma -sistēmā informācija tiek noformēta/apstrādāta ar argumentu pamatojumiem, iegūstot tos loģisko dzirnavu apstrādē —loģiskais pamatojums/vadlīnija/secinājumi / loģisko darbību jēgas etapi. Ieņemot informatīvo relatīvo pozīciju procesos situācija diktē noteikta tipa informācijas loģikas spriedumus-relatīvais loģiskais pieprasījums procesam. Baltu var loģiskās dzirnavas samalt par pelēku- un otrādi, un te ir daļa, „īstenības» – jo baltā krāsa ir visu atstarotu viļņu garumu redzamā gaisma, kura sastāv no visiem krasu spektriem, bet to atstarošanu izlaižot caur difūzu spoguļa virsmu vairs neizskatās balta, analogi ir ar loģikas dzirnavu prizmām-sietiem.

Esamības eksistence uzbūve fundamentālajos loģiskajos datu, informācijas plūsmās to darbībās, to nesējos mērķa jēgas būtība ir realizēties ar loģikas mehānismiem/instrumentiem argumentētās pamatotās darbībās funkcionējošās sistēmās. Lai realizētu savu resursu iespēju potenciālu, attīstītās evolūcijas informācijas loģiskās vērtībās-enerģijas esamības dinamikas jēga loģiskās pārvērtībās.

Argumenti loģiskai jēgas ir pamatojums. Bāzes likumi kontrolē sistēmu resursu, vērtību balansu/līdzsvaru un loģisko harmoniju ar dabiskiem to eksistences instrumentiem, loģisku notikumu neizbēgamu secību disharmonijai un paralēlu procesu izraisītām pretrunām, antagonismam ar šo sistēmu izžušanu, bojāeju. No ANTI sociālajam (primitīvās loģikas pirmā transformācija no bāzes moduļa-instinktēm) sistēmām, tālāk tiek pārņemti izvēles kārtībā, kā nepieciešamības to izvēlēti/izveidoti institūti ar modernizētām versijām- citā satura izpildījumā, varas procesa nodrošināšanai.

Institūti /Institūcijas formējas sabiedrības organizēšanai uz pretrunu pieredzes uz varas/sabiedrības pieprasījuma, izveidot darbībām (noteikumi/atzinumi) noteikumu definētu abstrakti leģitīmu bāzi ar -terminu/jēdzienu apzīmējumiem priekš definētās uzvedības/darbībām. Dialektikas procesu vēsturē notikumu procesam no varas/autoritāšu līderu puses tiek piešķirti termini, tēzes (nozīmīgas runas) kuru nozīme ierosina kardinālas tendences-pārmaiņas sistēmās-tiek definētas vērtības un situācijas.

Datiem, informācijai piemīt fundamentāla Esamības likumu nesēja īpašības -eksistē iespēju kombināciju izkārtojuma īpašības, veidot sistēmu ar tās funkciju saistītu nozīmes jēgu. Notikumi Esamībā notiek izveidojot notikumu funkciju telpu- resursu vietu, platformu uz esošo, un/vai piesaistīto resursu bāzes, izveido ciklisku līdzvērtīgu notikumu ciklisku aplveida atkārtosanos, kas nodrošina sistēmu funkcionēšanu-resursu apmaiņu, ar protams nelielām notikumu neizbēgamam korekcijām katrā darbībā/ciklā, kur attīstās citas vērtības priekš citām sistēmas kombināciju akcentiem, un vadošajam vērtībām, un idejām citai revolucionārai/reformējamai sistēmai.

Darbības, darbs jēgu Esamībā iegūst- ja tās no pagaidu resursu izkārtojuma, it kā haotiskām (rekombinācija) darbībām noformē ciklisku darbību resursu sistēmu. Ir cikliski atkārtosies notikumi (evolūcijas spirāles, revolūcijas, reformas, pārvērtības, ideju vadības maiņas) resursu spēku rekombinācijā, uz pagaidu pozīcijām, lai no tām noformētu sistēmu uz citiem noformējušiem iespējamiem savstarpēju darbību algoritmiem. Loģiskās versijas dot spriest informācijas analizē neizbēgami balstoties uz esamības esošiem —eksistējušiem funkcionējošiem moduļiem/failiem/datu bāzēm, liek hipotētiski pieņemt duālas, dialektikas loģikas formātu un tā ietvaros kontekstā modulēt, citas iespējamās versijas, loģiski citas pretēju bāzes vērtību versijas-loģiskā vērtību maiņa kombinācijās priekš sistēmām.

Iegūtiem —kopētiem un saglabātiem datiem par notikumiem bioloģiskās matērijas un enerģijas mijiedarbības notikušiem notikumiem, vai balstoties uz iegūtām zināšanām objektīvām likumsakarībām, var plānot, paredzēt notikuma notikšu- vai/un zinot notikuma rezultātus var izskaitļot to vērtības, notikumu darbību rezultātu veidošanā izmantojot atrodot darbību algoritmu. Informāciju nokopētu informācijas nesējā, ar to var jau veikt manipulāciju darbības. Subjektīvam spriedumam sistēmās ir objektīvs formāta pieprasījums lai nodrošinātu objektīvo pozīciju ar subjektīvi modulētām kombinētām vērtībām priekš sociāla statusa, kur subjektīvais status dot

kontrolēt, ietekmēt objektīvo resursu plūsmu, aizvietojamību/ pieejamību to vajadzīgu pieprasījuma organizēšanu. Subjektīvi akcentēti modelēta, realizēta informācijas loģiskā vadības vērtības produktā, kļūst zināma informatīvi un vizuāli atpazīstama vērtība simbolos (vārdi, termini/jēdzieni/logotipi/ aplikācijas/visu veidu grafiskie un citu veidu simboli) piešķir konkurences cīņās ieņemto leģitimitātes aprites statusu, kuri kļūst par ideju spēka nesēju-ideoloģijas simbola identitātei, un dot kontrolēt objektīvo sistēmas resursus ar noteikumiem, likumiem, tradīcijām, pieņemumu argumentiem. Viens no iemesliem ideoloģijas pret balansam ir tās nesējus atsevišķas personības EGO pretenzijas iegūt ievērību/svaru/atpazīstamību sistēmā ar dažādām radikālām idejām, ar vērtību sagriezt virpuli ideoloģijas laukos, kura aktivizē pretrunas sabiedrība, vai/un citās sistēmās. Bāzes princips-jebkuri pārspīlējumu izjauc sistēmas balansu, izņemot- tad, kad tas ir nepieciešams priekš evolūcijas-reāli balanss sistēmā, reāli vairs neeksistē-pretrunas nospiež/apspiež.

Loģikas dinamika

Esamībā autentiski atkārtot bijušo notikumu nav iespējams (vienīgi tehnoloģiskajā ražošanā, bet arī te ir no katras darbības notikušas *ex/ato* līmeņos (nodilums/deformācija/laiks/pozīciju potenciāls) izmaiņas, to nedot notikušu notikumu dinamikas iegūto vērtību summas pozīciju potenciāls, un to inerce, šis dinamikas bāzes apstākļi koriģē uz jaunām tendencēm/iespējām/pretenzijām, palidinātās jēgas procesa vadlīnijās. Eksplozijas nepārtrauktā dinamikas stāvoklī notiek neizbēgamas pārvērtības Esamības nepārtrauktā dinamikas plūsmā, līdz ar to loģiskā analīze balstoties uz bijušo pieredzi papildus reālajiem notikumiem summējas, vēl citi notikušu izmaiņu faktori un nosacījumi, iespējas, kurus nosaka jauni veidotās pozīciju vērtības un jauno vērtību vīzijas, kuras nodrošina pavadošās izmaiņas laika telpas jauni veidotajos resursu izkārtojumos.

Loģiskajās darbībās var kopēt/atdarināt/atkārtot/ņemt par piemēru/līdzināties notikušiem notikumiem, bet to vērtējums nedaudz vai/un kardināli mainās, ko nodrošina bijušo notikumu dalībnieku neizbēgami izveidojušās duālas pozīcijas, no to pieredzes, negatīvas/pozitīvas, atšķirīgi apzināti konkretizēti pretenziju-secinājumi. Uz notikumu bāzes tapušās vērtējuma pretenzijas ir ar mijiedarbības potenciālu kuras nes mijiedarbību pārmaiņas esošās sistēmās-relatīvā Dialektika - Esamības realitātes uzbūve, bet ne abstraktās teorijās.

Loģiskā Dialektika Esamības uzbūves darbību esības bāzes algoritms. Divu vai/un vairāku, dažādu vērtību mijiedarbību darbībās notiek sistēmu formēšanās-*pozīcijas /opozīcijas/star pozīcijas/* dispozīcijas formēšanās. Tā kā *pozīcija* un */vai opozīcija* ir viena dialektiskā procesa rezultāts, pēc būtības tās ir savstarpēji vienotās sistēmas no vienotām laika telpas vērtībām tapušas, tikai dažādiem to vērtējumiem un pretenzijām, un ietekmes iespējām. Dialektikas attīstības procesi notiek gredzenos pa spirāli-ēras/formācijas/ideoloģijas/iekārtas. *Pozīcija* un *opozīcija* cīnās savstarpējās konkurences cīņās par sistēmas vadību, un ietekmi. Bāzes likums -*lai opozīcija iegūtu savu ideoloģisko identitāti, tai ir jānoformē pretējas vismaz abstrakti vērtības, lai iegūtu savu atpazīstamības identitāti un varētu to dalībniekus atpazīt informatīvi – kādas vērtības/pseido vērtības/ANTI vērtības* tos vieno kopīgai reālai vai/un abstraktai identitātei. *Pozīcija kontrolē /vada resursus, bet opozīcija ceļā uz to, izmēģinot /meklējot iedarbīgus instrumentus pret pozīciju, līdz tie tiek apzināti procesu instruments efekti priekš sistēmas vadības maiņas.* Katra *pozīcijas kļūda* ir tēmējuma mērķis *opozīcijai*. Notikumos *pozīcijas maiņa*, kad *opozīcija ieņem pozīciju* bijušai *pozīcijai* nevar pieņemt bijušās *opozīcijas vērtības*, tai jāmeklē jaunas kombinācijas vērtības —turpinās informācijas attīstības-evolūcijas spirālveidīgais ceļš. Ja sistēmā faktiski, „*opozīcija*» (apmierina esošā sistēmas būtība un iespējas) ir tikai abstrakta, bet reāli nesoša tās pašas *pozīcijas vērtības*, tad pārvērtības nenotiek strauji, bet savstarpējās cīņās top cita tipa motivācija cīņai par varas statusu posteņiem.

Lai ieplānotu loģiskās darbības, tiek savākta adekvāta iespējams bijuša līdzvērtīga notikuma informācija, un noskaidroti cēloņi resursu svārstībām, un kādas izmaiņas tā funkciju darbībās var notikt, pret tā izveidoto funkciju (definētu iespējamu darbību) jēgu sistēmā. Iejaukšanās /cita neplānota mijiedarbība resursa funkcijās izraisa problēmu (avārijas) situācijas, kuru novēršanai/korekcijai var un tiek izmantotas iejaukšanās notikušā situācijā saskaņotas darbības.

Loģisko secinājumu kvalitāti nosaka iegūtās informācijas, datu autentiskuma vērtības kvalitāte, un izveidotā notikuma dalībnieku /vērtētāju /spriedēju subjektīvā *pozīcija*, kura veido loģisko kopsaucēju, kurš ir atkarīgs no subjektīvām pretenziju motivācijām, pret to, vai citu resursu izmantošanu, vai neizmantošanu-darbību definēšanu sistemātiskā programmas plānā un loģistikas izpildē.

Loģikas plūsmas procesos notiek relatīvo notikumu sistēmas vērtību kombināciju apzināšana, izziņa soļos (informācijas savākšana/apkopošana), konstruktīvos un definētos, zināmos darbību algoritmos, kuri spēj nodrošināt to saprotamu loģiski prognozējamu adekvātu darbību rezultātus. Loģiskā procesā noformējas, vai formējas zināmo un nezināmo vērtību noformēti notikumi, kā arī

notikumu blakus procesi, kā arī paralēli tieši nesaistīti, vai pagaidu citu sistēmu pieslēgušu procesi, un to procesu produktu/starp produktu vērtības, un saistītie piemaisījumi, kuri izmaina vai papildina jēgas īpašības, izmaina vai neizmaina tendences.

Loģiskos procesos katrā soļu etapa darbībā iegūst rezultātus, vai starp rezultātus/ atziņas, vai gatavu iznākumu-notikumu darbību rezultāta summu, uz kura tālāk var formēt citu loģiskās ķēdes spriedumus, ierosināt citus papildus, vai turpināt esošos pamat procesus. Loģiskais process ir ierosināts un noticis kā vajadzīgs, derīgs (VAI/UN) ne vajadzīgs, nederīgs kaitīgs dotajā laika vienībā, vai nevēlams pēc būtības, vai novirzāms citā loģiskā ķēdē citai loģiskai jēgai.

Loģiskais process var būt negatīvs-ne loģisks (nepareiza adekvātā domāšana, cita slēpta motivācija/stratēģija),bez mērķtiecīgas faktu konstatācijas, kā abstraktu secinājumu sakopojums, iespējamu pieņēmumu nesējs, bez iespējas objektīva iznākuma prognozes, analīzes secinājumiem iegūstot vispārīnājumu saraustītas/nesavienojamas loģikas formātu.

Loģiskā jēgas procesam ir /vai nav derīguma termiņš priekš aktuālo notikuma procesa, vai to etapiem, vai priekš resursa apguves. Loģiskie secinājumi ir derīgi, vai citreiz iespējams būs noderīgi, citu loģisku notikumu formēšanai. Loģiska procesā var iegūt atzinumus, iespējamām likumsakarībām kuras iespējams notiks citos ierosinātu faktoru apstākļos. Negatīva loģiskā pieredze ir informatīvais materiāls citu darbību veikšanai/neveikšanai -citā uzlabotu piemērotu loģikas instrumentu izmantošanā- citā noformētā sistēmā.

Loģiskais process ir vērtīgs priekš (VAI/NE/UN/JA) pret kādu relatīvo vērtību, kurai ir pamatoti konstruēta loģiskā vadlīnija, ja ir vadlīnijai-līnijas/sistēmu koordinātes, tad ir sistēmas aprises un vērtību iespējama aprites saišu tapšana. Katram notikumam ir būtiska, vai nebūtiska ietekme uz loģiskajiem mērķa vadītiem soļiem-darbībām vai/un- bez darbībām. Faktiski katru loģisko darbību veic un vada informācijas nesējs sistēmā -kuru vada cita līmeņu loģikas vadītāji-visi informācijas nesēji ir procesu tieši/netieši vadītāji neatkarīgi no deklarētā statusa.

Izvēloties un/vai mainot relatīvos argumentus notikuma vērtēšanai, mainās relatīvā (mainīgā) pozīcija un vērtējuma attieksme/konteksts, par/ vai pret notikumu, manipulācijas ar izvēlētajiem selektīvajiem argumentiem-tas bija domāts tā, bet ne tā kā saprasts-cita konteksta iepītās versijas vadības maiņa. Argumenta paskaidrojuma nozīme mainās atkarība no sistēmas pieprasījuma/ lai izvairītos to konflikta /vai ierosinātu konfliktu. Izmainot/samainot/nomainot aktīvo izmantoto relatīvo vērtību pret/ vai ar kuru tiek vērtēta cita relatīvā vērtība, tad atbilstoši mainās secinājumi/ spriedumi —katra izvēlētais relatīvās vērtības darbība un izmantotā tai atbilstošā algoritmā dot citu vērtību īpašību mijiedarbību rezultātu summu/kontekstu un tās jēgu.

Loģiski pamatotā informācija savu iedarbības/mijiedarbības potenciālu iegūst paātrinātājos informācijas nesējos, apziņas un tehnoloģiskajos aktualizēta cirkulācijā ar katalizatoriem-motivāciju (emocionālu motivētu reakciju) – kontekstu/vīzijas papildinājuma ierosmi priekš viedokļa un secinājumiem vai pretargumentiem pret to. Ir loģiskās dinamikas likumsakarība, pārsātināta / bagātināta aktuālajā aprītē dominējoša informācija, iegūst inerci/nogurumu jo pieprasa pastiprinātu enerģiju iegūtai/esošai dinamikai, notiek-dabisks nogurums/izlādes pretreakcija tās aktualizēšanai, un informācijas nesēju apziņas dabisks nogurums, intereses un uzmanības noturēšanā-negatīvu nomācošu/apspiestu (nav iztēles viedokļiem) emociju cirkulācijas noguruma pretreakcija.

Loģikas relatīvais process.

Kas ir īstenība-viss kas eksistē/eksistēja iespējamā īstenība, to ko var izveidot uz dabas un informācijas zināšanu objektīvajiem likumiem/abstraktā īstenība, kura var kombinēt virtuāli, bet reāli tā nedarbosies, tikai tās daži elementi atsevišķā atdalītā/autonomā sistēmā. Īstenība ir notikušais/ esošais un iespējamais. Katru loģisko vērtību var un tiek novērtēta ar citu/citām relatīvām loģiskām vērtībām kuras veido- vērtību relatīvo summu.

Ir bāzes informācijas konstantās vērtības/procesu vadības informācijas loģiskās vērtības/mainīgās palīg vērtības/iegūtās tīrās vērtības/piemaisījumu informācijas vērtības.

Lai risinātu problēmu tā ir jādefinē un jāapzina tās risinājuma dažādas versijas/scenāriji kuri formējas analīzes procesā. Katrai problēmai ir tās adekvātais loģiskais risinājuma loģiskais ceļš, lai panāktu pilnīgu vai tās daļēju risinājumu, vai to atliktu, kad noformēsies vajadzīgie nosacījumi/faktori.

Lai iegūtu/noformētu vajadzīgo loģiskās informācijas vērtību ir nepieciešams iegūts/esošs informācijas sagatavju izejmateriāls, kurš tālāk tiek apstrādāts/kombinēts noteikta formāta loģiskajos algoritmos kuri piešķir informācijai tās konstruētās īpašības priekš izplatīšanas-, mērķim vai autonomas izlietošanas. Informācijas kombinēšana ir sava veida puzzle/vitrāža kur manipulācijās ar informāciju tiek salikts informācijas zīmju izvietojuma zīmējums. Informācija tiek selektīvi -mērķtiecīgi savākta/nolasīta/izlasīta/iegūta un uzskārta datu bāzēs-priekš dažādiem mērķiem, dažādos jēgas izmantošanas scenārijos.

Loģiskais process- relatīvajos vērtībai izvēlēta/atlasīta derīga/saderīga loģiskā prizma priekš loģisko dzirnavu informācijas apstrādes tehnoloģijas. Loģiskās prizmas modulis ir metodes instruments priekš izvēlētas pozīcijas vadlīnijas un vērtējuma, novērtējuma, procesam iegūstamais vēlamais/prognozētais loģiskais izstrādes/apstrādes produktam. Loģiskais process-izvēlēto relatīvo vērtību to relatīvās saderības/atbilstības darbības definētu mērķu vai situācijas risināšana.

Izvēloties loģiskā procesā zināmu vai/un vēl nezināmu objektīvu un subjektīvu faktoru dēļ izmantotas, ai neizmantotas relatīvo loģisko vadlīniju vērtības, notiek progresa vai regresa, vai stagnācijas process. Katra izvēlēta procesa vadlīnija tālākos soļos papildina /veido /formē procesu, atbilstoši to īpašību saderībai, loģiskām vērtību iespēju saitēm un dinamikas noturībai. Procesu attīstība ir atkarīga no jauni veidotājiem attīstības moduļiem, vai jau aprobētiem /bijušiem/esošiem aprītē. Procesu kvalitāte notiek progresīvi, vai stagnācijā ar regresa tendencēm. Procesu vērtības summējas, atbilstoši iespējamai pieprasījuma kontrolei, kurš formē loģiskās jēgas pieprasījumu.

Lai notiktu loģisks process (sistēmai loģisko darbību plāna izstrāde) ir nepieciešams apzināts un definēts/ pieņemts sistēmas jēgas vērtības kopsaucējs-jēgas (izmantošanas/pielietojuma vērtība) kopsaucējs/darbību iespējamais algoritms. Tālākos loģiskajos procesos, pēc pretenziju apzināšanas iespējam noformējas citi saistītie struktūru jēgas kopsaucēji —ilgstošie vai pagaidu vērtību/sistēmas komplektācijas iegūšanas motivācijas loģiskie kopsaucēji.

Resursu nodrošinājums priekš loģiskās sistēmas ir /vai var būt-ideoloģisks/progresīvi loģisks/vīziju/situāciju pieprasījums/nišas pieprasījums/progresa/loģiskās loģistikas ķēdes posma pieprasījums/abstrakto pretenziju/konkurences/stabilizācijas pieprasījums/modes/tehnoloģiskais/ finanšu/kultūras/politiskais.

Resursu aprīte-sistēmas vērtības pieprasījums priekš citu sistēmas vērtību darbībām/citas sistēmas resursu komplektācijās. Resursu jēgas aprīte resursa aktuālā/operatīvā jēga, ir tā esamība/pieejamība noteiktā laikā, kad ir notikuma pieprasījums/vajadzība pēc tā loģisko darbību veikšanai problēmas/uzdevumu atrisināšanai.

Iegūstot sistēmas notikumu rezultātus (realitātes vadības notikumu pieredze) citi tās vērotāji vai nākošie dalībnieki iegūst praktisku darbību algoritmus-kur /ar ko, kāpēc darbības tiek veiktas kādās sistēmās un laika vienībās/posmos. Jebkurš notikums tie plānveidīgi vadīts ar informācijas/datu loģistiku-resursu piesaiste un to darbību uzdevumi salāgoti/sinhronizēti/saskaņoti atskaites izpildes posmu laikā kopējā limita laikā-mijiedarbībām plānotajā laikā lai notiktu saskaņoti plānoti notikumi. Loģistikas darbībām ir būtisks visas sistēmas darba rezultātu kontrole/situāciju kontrole.

Lai iegūtu pret vērstu opozīciju/oponentu vērtību, ir jāzina to pozīcijas vērtības, lai formētu analogi adekvātas mijiedarbības iespēju procesu moduļus resursu cīņās-loģiskais resursu formēšanas algoritms. Zinot pretinieku resursu izmantošanas algoritmu var modulēt citu efektīvāku metodiku izmantošanu-loģistikā/propagandas tēla/optimizācijā/vērtību kāpināšanā.

Primāri loģiskie argumenta pamatojumi ir/ vai var būt netieši-emocionāli/pragmātiski/konstruktīvi/šaubu/noteiktības/nenoteiktības/skaidras vai neskaidras nākotnes vīzijas, kur bāzējoties uz vēlāk konkretizētiem resursu piesaistes iespējām. Loģiskais process stabilizējas citos objektīvu faktu pamatojumos-vadlīnijas formēšanās nosacījums.

Zinot /izzinot objektīvos Esamības algoritmus darbībām ar resursiem sistēmās un to funkciju algoritmus, var prognozēt sistēmas attīstību un sabrukšanu, kādā no destabilizācijas etapiem, pie nosacījumu /faktoru maiņas sistēmas vērtību aprites loģistikā, vai balansa //līdzsvara nodrošinājumā -resursu pietiekamības aprites trūkums/traucējumi, vai/un asinhrona sistēmas darbības pēc destruktīvās loģiskās būtības, vai neadekvātas informācijas dominante ar tā akcenta pieņemtu vērtējumu.

Esamības sabiedrības/civilizācijas sistēmas veido to dalībnieki —apziņas informācija programmu vērtību nesēji, bāze sistēmu likumu formētos procesos. Sistēmu topošiem līderiem / līderos tiek projicētas situāciju reālas vērtības/pretenzijas, kur sabiedrība caur līderiem grib realizēt-līderis abstraktā tēla vīzijas vērtību prasības realizāciju realitātei. Likteni nosaka reālie neizbēgamie procesi noteiktu vērtību/tradīciju -kopēšana/pieredzes diktēti. Reāli sabiedrība ir loģisko vērtību nesēja-vērtību prioritātes un procesa veids to realizācijām.

Vērtības dalās-primārās dabas modulis (instinkti) un to realizācija attiecīgā iespēju formātā, vai transformētā formātā un otrs mainīgais nestabilais abstraktais attīstību civilizētais modulētais modulis, modulētas vērtības iegūtas uz negatīvu/pozitīvu pieredzi kuras ir pretēji vērstas vērtības pret negatīvās pieredzes iegūtām vērtībām (smagās cīņās),kur tiek izveidota trešā vērtību sistēma, kura pretēji vai neitrāli vērstas pret abu bijušo negatīvo notikumu vērtībām- uz abu sistēmu vērtībām tapušas citas citu vērtību sistēma- dialektikas procesa rezultāts ir neizbēgams produkts-vērtību īpašību modernizācija. Sistēmas vērtības darbojas lai kādas tās būtu bāzes loģikas algoritmu ietvaros ja tām ir loģiskās saites

Harmonijas dinamika

Loģisko sistēmu Harmonija-Esamības primārās bāzes pagaidu stāvoklis pirmajos tapšanas mirkļos -enerģijas pozīcijas potenciāls-absolūti ideāla sinhrona sistēma, primārās substances fundamentālais jēgas stāvoklis-starta inflācijas eksplozijai. Loģiski esamības starta sākuma izspolē sistēma bija iespējams primāro pilnīgi identisku NE- telpā-visur-nekur elementu koncentrācija. Attīstībai izejas-Strata-izspolēs pozīcija, kurai vienlaicīgi satur loģisko pārvērtību potenciālu, un to tālāku transformāciju loģiskās jēgas procesos- sistēmās. Evolūcijas/attīstības primārās substances likumu kombinācijās tiek iegūta sistēmu jēga subjektīvā izpildījumā objektīvo likumu procesu ietvaros. Realizācijas jēgas attīstība pārvērtībās notiek sistēmās nepārtrauktā dinamikā-progresā vai / un regresā, pārvērtības caur izvēlētām selektīvi pieejamām derīgām/saderīgām vērtībām. Harmonijas postītāja ir pārspilējumi/nekopotence/ne adekvātums/haoss/ nenoteiktība/ļauņums/negatīvisms, kuri destabilizē sistēmas to sabalansētās sinhronizētās adekvātās nu jau dažādu potenciālu sistēmu vērtību asinhronās vērtības, sinhronas jēgas sistēmās. Starta primāro substances sinhrono harmoniju nomaina asinhrono vērtību potenciālu kombinācijas, bet atkal sinhronizētas sistēmas savstarpēji atkarīgā relatīvā eksistences jēgā. Relativitātes esamību dot atšķirīgi pozīciju potenciālu eksistence realitātē, kuru īpašību stāvoklis nes un noformē relativitātes esamības dinamikas likumu. Pēc definīcijas - ideāla harmonija ir pretrunīgu/dažādu pozīciju vērtību neesamība visā un ar to saistītās sistēmās.

Simetrijā ir primārā Esamības Starta bāze-nemainīgā bāze pirmais rašanās stāvoklis, bet asimetrija -simetrijas sinhronās izjauktās (eksplozija/inflācija) kombinācijās asimetrijā-mainīgās kombinētās vērtībā procesu dinamikā. No simetrijas uz- NE simetrijas sistēmas elementu kombināciju -tēmas jēgas neizbēgams formēšanas argumentācijas process. Simetrija -nesimetriskās sistēmas sastāvdaļa (simetrijas dinamikas rekombinācijas stāvoklis) cenšas evolūcijās procesā organizēt nosacītu simetriju sistēmā, bet tas ir nepiespējami, var līdz tikai nepilnīgai, ne ideālai simetrijai-simetrijas ilūzijai. Ir citas pakāpes loģisko vērtību simetrija. Esamībā var virzīties pretī simetrijas stāvoklim reāli un abstrakti, bet to nekad nevar sasniegt, gluži kā gaismas ātrumu, vai pretēji gaismas ātruma miera stāvokli pirms Esamības eksplozijas-saistītā neiespējamības bijusī vēsturiskā būtība. Iespējama tikai ne simetrijas sistēmu sinhronizācija procesos, un to summu, sistēmas vērtības atvasinātā, „simetrija», pozīciju, pretenziju nosacīta simetrija. Starta Esamības notikums Ideāla simetrija tālāk notikumi rekombinācijā-ne simetrijā-simetrijas kontroles spēku ietekmē, ne simetrija cenšas kļūt simetriska, kaut cik tuvināties ar NE- simetrijas potenciāliem.

Bāzes simetrijas enerģijas kontrole atkarīga kādos pozīciju stāvokļos atrodas ne simetrijas potenciāli to dinamika. Antagonismus agresīvus pretrunīgus pozīciju potenciālus sašķeļ un samazina ļaunu vērtību sistēmu-labais uzvar ļauno. Vēsturiskos hronoloģijas notikumos atgriezties nevar pat hipotētiski pat pie totālas deflācijas var tikai aktivizēt kādu vērtību, bet ne visu notikumu analogu sistēmu-pagātnes pilnīga kopija nav iespējama. Ideālā simetrijā nav dažādības, būtu monotona tikai viena pozīcija, viena kustība Esamībā, ar vienīgo pamat bāzes vērtību sistēmu, nav ar ko salīdzināt-pat hipotētiski fantāzijās nav ar ko salīdzināt, un nav kam salīdzināt. Esamības dinamikas eksistenci nodrošina Ne simetrijas bāzes mijiedarbības.

Tiekšanās pēc pilnīga ideāla noved pie papildījumiem un novirze no adekvātas būtības, kur dominējošas pretenzijas disonansē ar reālo pretenziju pieprasījumu. Inercē bremzē, bet pārspilējumi ar lielu potenciālu grauj sistēmas funkcijas. Pārspilēts ideālisms ir sinonīms neiespējamībai, bet pārspilēts materiālisms ir barjera harmonijas neiespējamībai.

Esamības tapšanas sākuma mirkļos viss, visur bija pilnīga vienādu vērtību simetrija, enerģijas lādiņu pozīciju/ potenciālu un to dinamika sabalansēta/līdzsvars, sinhrona statiska, „dinamika”- gandrīz iespējami pilnīgs ideāls. Esamības stāvokļa harmonija ideāla Esības harmonija. Vienas pozīcijas/potenciāla vērtības informācija, nav pretrunu, nav citu sistēmu mijiedarbības, nav pretdarbības un to notikumu negatīvu seku, citu dažādu pozīciju/potenciālu kombināciju rezultātu.

Harmoniskas informācijas apmaiņa /piesaiste plūsmai, ir dažādi informācijas vērtību pozīcijas / lādiņi, bet informācijas apstrādes kopējā laukā ir pozitīva nesošā enerģija, kura sakārto pretrunas loģiskā sistēmā ar tās loģisko dažādu pakāpju harmonizāciju. Tapušo resursu izmantošanas iespēju pielietojums ir Ideja un tās realizācija ar izvēlēto loģiku —saprātu/zināšanām/loģistiku /ideju/ ideoloģiju/politiku/Ētiku/Citu Ētiku. Ideja —izvēlēto/apzināto resursu ieslēgšana esošā vai/un topošā komplicētā sistēmā, ar vienreizēju apriti, vai ciklu ciklisku apriti, citu vērtību ieguvei, vai/un sistēmas Esamībai/funkcijām. Ideja —resursu izmantošana- ieslēgšana sistēmā, notikumu atkarības veidošana darbībām priekš uzdevumu rezultāta /mērķa. Ideja-gribas-motivācijas sinhronizācija loģiskās darbībās priekš mērķa. Ideja-informācijas/datu apstrādes plāna/darbību produkts materiālo resursu kombināciju izveidei, ar to/tās pielietojumu, izmantojamām īpašībām priekš citas sistēmas/sistēmām resursu apritei, bagātināšanai.

Relatīvā harmonija bāze būtu- pretenziju realizācija (VAI/UN /JA/NE),to maiņa/izmaiņa-reāli (VAI/UN) abstrakti. akcentu loģiskā harmonijā/relatīvi potenciālu pozīciju loģiskā harmonija/abstraktā /fantāziju harmonija/objektīva ar resursiem uz intelekta zināšanām sistēmās veidotā harmonija/pieņemumu iztēles loģiskā harmonija/bioķīmiskā momentu harmonija/mūsdienu tehnoloģiju virtuālā ar definētiem algoritmiem (atzīšanas savstarpējie noteikumi (laiki)) un pragmatisma/konstruktīvā sistēmu elementiem /atzinība un citu piesaisti un līdzvērtīguma atzīšanu / summas harmonija.

Harmonijas loģiskam izpildījumam ir dažādi līmeņu iespējamie notikumu summas stāvokļi-iespējamais algoritms loģiskai harmonijai- iespējas-pretenzijas-panākumiem sistēmās, bez loģiskām eksistējošām apritē dominējošām/akcentētām pretrunām. Katram harmonijas stāvokļa mirklim ir savs tā tapšanas ceļš un metodes kuru nodrošina faktoru kopa. Viens no ceļiem uz harmoniju ir loģiskā emociju intuīcija. Katrs savā dzīves laikā noiet ceļus uz harmonijas un savas identitātes meklējumos, kur iegūtā pieredze kļūst par iegūtās jēgas piepildījuma saturu-atmiņas, personīgā vēsture ir personības EGO realizācija.

Harmonijas vērtības loģika eksistē visos procesu notikumos, bet vai tā konkrētajā mirklī darbojas un pārņem vadību/dominanti, vai tā ir bloķēta, tas ir atkarīgs no daudziem citas loģikas loģiskajiem faktoriem. Notikumu ievirze harmoniskā gultnē dot pretrunu izlādi/sinhronizāciju, faktiski empātija-harmonija ir jēgas nodrošinātāja, jo dabiskais harmonijas pieprasījums ir- visa, visur, visiem sākuma pamats, tapšanas primārais atmiņas stāvoklis, pirmās starta tīrās enerģijas sākuma Esamības,„EGO» identitāte, empātija abstrakta informatīva piesliekšanās esamības uzbūves bāzes starta konstantai jēgai-emocionālam pacilātam stāvoklim-viss-visur ir sakārtots pareizi un ir pilnīga kārtība mierīgā pulsācijas vienotā nesošā frekvencē.

Pēc notikušiem pārvērtību procesiem, enerģija vairs nevar atrieksties starta /sākuma izejas stāvoklī (notikuši pārvērtību procesi), bet tikai jau ar esošajām notikušajām mijiedarbību pārvērtībām ar esošiem pozīciju potenciāliem sinhronizēties nosacīti sistēmās. Tuvināties/iegūt bijušo ideālu pilnīgu/dalēju harmoniju var jau tikai abstraktā formātā, kas ir iespējams un notiek mākslas pasaulē —simulētā/cita mantotā transformāciju harmonija realitātes laika mirkļos. Esamības harmonijas kopības matērijas/enerģijas/sistēmu vienotā emocionāla plūsma-empātija (emociju saslēgšanās ar vienotu atslēgu) -jēgas būtības augstākā virsotne, bet realitātes sistēmu sinhronizācijas izpildījumā-dažādu vērtību sistēmu saplūšana viena vienota ritma darbībās-viena nesošās enerģijas frekvence visai informācijai un tās loģikai.

Loģiskais ceļš iet cauri sistēmu pretrunām ar disharmoniju, atpakaļ (spēka disharmonijas potenciāli sabrūk) virzienā uz savstarpējo miera sinhroni vienoto pulsācijas ritmu-sakārtotu idejās / darbībās harmoniju. Harmonija savā dinamikā ir trausla kuru viegli izārda disharmonijas informācijas nesēji ar saviem uzlādētajiem negatīvajiem potenciāliem.

Primāri harmonija dinamikā noformējas dažādos resursa pozīciju izkārtojuma potenciālos, kur mijiedarbību diktē pamat spēku summa kura nosaka sistēmas uzbūvi.

Duālās Dialektikas procesos-Harmonijas transformācija pretējos notikumos disharmonijā —polarizācijas procesā, vienā no procesa etapiem pretrunu tapšanā diktē spēku pārsātinātas/dominējošas vērtību reakcija. Sistēmas sastāv no harmonijas un disharmonijas satura moduļiem, kuru dominanti nosaka vadlīnijas konteksti/uzstādījumi /veselais saprāts to kombināciju attīstības stadiju etapi. Esamība attīstās no vienkāršām kombinācijām uz sarežģītām komplicētām, kur jau ir tapis dažādu pretenziju realizācijas pieprasījums-pretrunu formētājs un risinātājs.

Esamības attīstības evolūcija harmonija-disharmonija /duālās vērtības vienā sistēmā. Esamības evolūcijas beigu posmā- nodzisīs zvaigznes Visumā un iestāsies klusums un tumsa, nebūs kodolsintēzes reakciju, inflācijas un to virknes izraisīto notikumu, un viss /visur pāries nesaprotamā nezināmā, neparastā dīvainā miera baisā ideālā sinhronā sistēmā, bez dinamikas, attīstības perspektīvas. Nebūs vairs enerģijas gaismas un kustības uz priekšu. Esamības visām sistēmām tapušām un sastāvošām no enerģijas -jēga ir enerģijas likumu darbības esamības uzbūve-ja nav dinamikas nav jēgas- apokalipse. Enerģija ir informācija un/vai informācija ir enerģija- Esamības vienīgā sistēma, tas ir viens un tas pats.

Disharmonija var sašķelties pret līdzvērtīgu spēka triecienu no citas disharmonijas, vai no harmonijas speciālu veidotu virzītu konstantu informācijas lādiņu-ļauņais iznīcina pats sevi, vai ar citu ļaunumu saduroties, vai no harmonija izdalītu/atdalītu citu organizētu lādiņu- sistēmas vērtību cīņai ar ļaunumu, kur tas iznīcinot ļaunumu pazūd, un procesos var dominēt harmonizējoša informācijas loģisko vērtību vide.

Esamībā eksistē/eksistēja/eksistēs objektīvā (un/ja/ne) abstrakti kombinētā (un/vai) realitātes jēga. Abstrakto modelēto jēgu kontrolē Esamības bāzes jēga, dodot tai realizēties dažādas versijās-objektīvās jēgas radošās izpausmēs. Esamībā-Realitātē katrs informācijas formāts/veids neformējas realitātes evolūcijas pieprasījumam priekš procesu vadības un to jēgas definēšanai/pamatojumam-kāpēc/priekš kam/ko tas dot/priekš kam tas vajadzīgs.

Sistēmām sabrūkot enerģija neko nezaudē, bet zaudē sistēma kur tās esamība ir pamat jēgas sastāvdaļa. Sistēmas sabrūk/pazūd, bet ne informācijas liecības par to bijušo eksistenci, kur atmiņas dzīvo citā virtuālajā informācijas pasaulē un citos informācijas nesējos, iespējams nezināmos formātos un kodos. Esamībā enerģija nekad nekur nepazūd, bet tā no vienas sistēmas pārvērtības aktuālajās likumsakarības pārtop/noformējas citās sistēmās-enerģijas/informācijas nezūdamības likums. Informācijas ir enerģijas izraisītas kodētas izmaiņas informācijas dažādos nesējos, kur kodētā informācija tiek un var tikai nolasīt ar enerģiju. Jebkuras izmaiņas enerģijā ir informācija kura tiek atstāta uz citiem tās nesējiem.

Sabrūkot sistēmai -enerģija saglabā ar tās nesošo informāciju citā kodu sistēmā-informācijas failus/bibliotēkas/arhīvus/kodus simbolos-enerģija ar informatīvo pieredzi, kur citās sistēmās jaunās transformācijās tiek izmantota selektīvi enerģija ar progresīvu potenciālu un veselo loģisko saprātu, dabiskā informācijas atlasei priekš informācijas evolūcijas-dabiska enerģijas/informācijas attīstība uz loģiski harmoniski sakārtotām sistēmām pēc notikušiem evolūcijas duāliem pretrunu procesiem.

Esamības primārais substances stāvokļa vērtības likums ir-pilnīga ideāla harmonija, kura kontrolē tālāku sistēmu attīstības vērtības-ideāla loģiska harmonija ir esamības primārā augstāka vērtība pret citām vērtībām kuru vairs 100% vairs sasniegt nevar, tikai tuvināties tai izveidojot no tapušām pozīciju potenciāliem-jēga bāzes harmonija, bet ar iespējamo izpildījumu esošai realitātei-transformētais izpildījums. Dinamikas procesu jēga —virzība uz loģiski sakārtotu sistēmu tuvu tās iespējamam kombināciju ideālam.

Esamības harmoniskās loģikas pieprasījums ir pēc sabalansētām harmoniski loģiskām sistēmām, sekojošiem likumam, ja kāda sistēma ir/ vai bija neloģiska vai/un disharmoniska, enerģija no esošās vai bijušās disharmoniskās sistēmas pozīciju potenciālu informācijas enerģijas neveido un to neiekļauj citā topošā / attīstītā harmoniskā sistēmā, bet kā nederīgu informācijas kombināciju neizmanto, vai to izmanto citās zemākas nozīmes sistēmās. Bāzes likums-tiek izmantots tas kas ir vērtīgs attīstības/evolūcijas esošam vai nākošām sistēmām, dabiskā resursu īpašību atlase-labais pie

labumiem, bet sliktais pie nederīgajiem. Loģisko harmoniju var un vajag sasniegt ar pareizi izvēlētu loģisko ceļu, bet pārsvarā tas nenotiek, jo nepareiza ceļa izvēle, vai nepareizās ceļa zīmes (simboli) noved pie pretrunu loģiska galapunkta.

Var iedalīt fantāziju/ilūziju harmonija loģiskās konstrukcijās un objektīvo sistēmu loģiska harmonija, augstas attīstības organizēta sistēma. Harmonijas mērķi kā Esamības pretrunu modulācija virtuālā harmonijā un fantāziju realizācija objektīvā harmonijā-loģiska intelekta produkti- veselā saprata ētikas harmonija/ tehnoloģisko sistēmu funkciju harmonija/ fantāziju, ilūziju harmonija/ mācību harmonija/ dabas balansa harmonija. duāli pretējai neizbēgami procesos noformējas pret disharmoniju loģisko secinājumu viedoklī. Disharmonija ir smagās uzlādētās enerģijas sastāvoša un nesošā, ar haotisku visur kontaktējoties izlādi.

Oponenti kuri izprot/konstatē procesu tendences un definē citas akcentētas vērtībās - konservatīvas vai revolucionāras, vai/un abu vērtību kombināciju salikumu ar vērtības, kuras metodoloģijā ietver krasu radikālismu un/vai koncentrētu ideālismu attālinās no realitātes loģiskās harmonijas. Jebkurš informācijas evolūcijas etaps/laikmets balstās uz iegūto pieredzi, uz esošām/ bijušām vērtībām, no relatīvā attīstības/stabilitātes pozīcijas stāvokļa, un virzās uz aktīvās informācijas aprites laukumu/platformu. Loģiskās apstrādes mehānismā ieliekot dažādas vērtības tiek modulēta moduļa funkcionēšanas ietekmes/atkarības īpašības.

Esamības loģiskais process.

Notikumi summē un organizē Esamības pieredzes likteni- subjektīvo (informācijas) un objektīvo notikuši notikumi (bāzes likumsakarības) -bāzes likumu praksi Realitātē. Esamības jēgas būtība -bāzes likumsakarību nepārtraukta kustība/ darbībās/ mijiedarbībās/ pārvērtībās — uz notikumu rezultātiem likumsakarīgi tapušās sistēmās. Bāzes loģikas algoritms- kustība ir pati eksistence sistēmām-eksistence ir kustība. Darbības laika telpā ir notikumu fakti, bet ja nav darbību nav notikumu, progresa vai/ un regresa, bet ir esoša pagaidu pozīcijas potenciāls-neitrāls/nenoteikts izejas iespēju darbībām potenciāls sistēmām. Esamībā„viss” ir iespējams, bet tikai bāzes likumu limitu robežās, ko nodrošina resursi un informācijas intelekts kombināciju pārvērtībās-abstrakti, virtuāli viss neatbilstošās kombinācijās, bet reāli loģiskās jēgas ietvaros.

Pat Esamības šķietamā dažreiz haosā, kaut kur darbojas likumsakarības, citos līmeņos, kur pie citiem faktoriem nosacījumiem transformē haosu nu jau loģiskā sistēmā, ar savu definētu attīstības organizēšanas dinamiku. Haoss ir sistēma, vai vēl neorganizētas sistēmas pagaidu sabrukšanas, vai dinamikas starpstāvoklis, bet bāzēs likumiem-sistēma ir /vai nav- sistēma organizējas, vai sabrūk, bet tikai līdz noteiktam bāzes līmenim, kur to kontrolē citi spēki, ar situācijai piešķirti nosaukumiem/terminiem/jēdzieniem.

Esamības matērija/enerģija/informācija nepārtraukti mainās kombināciju/rekombināciju procesos-Visuma Esamības attīstība sistēmu formātos evolūcijas izpildījumā. Realitāte ir te un tagad, tad ilūzija- visu faktu mirkļi- dīvainā atmiņu abstraktā kombinācijā, izmantojot kā izejmateriālu pieejamā autentiskā informācijā vai/un jau modulētu-dažādos informācijas nesējos. Esamība dinamikā pārtop no bijušiem realitātes faktiem uz subjektīvo viedokļu kombinācijām reālos realitātes faktos. Modulētā informācija kā pēdējā versija saglabājas citreiz notikumu atmiņas nesējos ilūzijas formāta, dažādos sekundāros informācijas nesējos tālākai izmantošanai pēc pieprasījuma dažādam idejām. Civilizāciju sabiedrībai pieejama informācija, ir notikumu kontroles un attīstības nosacījums. Informācijas izvēle-kopēšana notiek atkarībā no aktuālajiem notikumiem un tās pieprasītāju pretenzijām. Pieejama informācija ir attīstības/komunikācijas iespēju instruments, notikumu formēšanas mehānisms.

Dialektikas procesos informācijas attīstība noformē likumsakarīgu notikumu plūsmu. Attīstības informācijas enerģija cirkulē-cikliski koncentrējoties/savelkoties /summējoties veidojot vērtību spriegumu spirālē (līdzvērtīga Esamības eksplozīvā dinamikas uzbūve-galaktikas)

informācijas nesēju laukos, kuri sastāv no dažādiem informācijas nesējiem-bibliotēkas/arhīvi/datu failu bāzes/mediji/cilvēku atmiņas ar apziņu nodotā tālāk-subjektīvi formētā vēsturiskā un hronoloģiju ideoloģijas pārstrādātā/parakstītā/rekonstruētā/citādi noformētā/traktētā /tulkotā/pārstrādātā informācija, papildinoties ar jaunām pozīciju notikumu vērtībām priekš izmantošanas, kas nes kardinālas pārmaiņas sistēmās. Realitātes procesos neizbēgami koncentrējas pretrunas, kur tās ierosina noformējušās dominanti ieguvušās vērtības to nesējos (sabiedrība), idejas loģikai- ideoloģijai. Dialektikas procesa virzītājs dažādas identitātes /vērtības/uzskatu civilizācijas sistēmas, konkurences/sadarbības/mijiedarbības /pozicionēšanās/antagonisma/ilūziju/ekonomika/jurisprudence, procesu sastādošas. Dažādas Dialektiskās vērtības diktē notiekošo procesu dinamiku un pārvērtības jaunas arhitektūras principu citā koncepcijā.

Dialektika/resursu dinamika-attīstības formu daudzveidība to pretrunīgumā-dažādas vērtības aktivizē/ierosina paralēlus procesus priekš evolūcijas lēcienveida pārvērtībām (kritiskais enerģijas informācijas pozīcijas potenciāls eksplozijas triecienam) /transformācijām. Relatīvas dinamiskās vērtības noformējas salīdzinājumos ar līdzvērtīgām citu sistēmu funkcionējošām vērtībām pēc jēgas pazīmēm (vērtības pēc sistēmu īpašību pazīmēm-loģiskās jēgas pazīmēm/īpašībām), kuras iegūst loģisko vērtību, funkcionējošu algoritmu loģisko vērtību. Likumsakarība-katra attīstīta vērtība ir informācijas un sabiedrības attīstības īstenības prakses kopprodukts noformēts subjektīvā informācijas terminu slēdzienā. Informācijas loģiskās vērtības attīstās uz esošu vērtību sintēzi/modulāciju/kombinācijām reālu faktoru ietekmes apstākļos, iegūstot citas līdzvērtīgas vai/un jaunas īpašības, analogi kā ķīmiskās un fizikas mijiedarbības reakcijās-izejvielas identiskas, bet tapšanas/pārvērtību apstākļi dažādi-savādākas iegūtās īpašības.

Dialektikas duālo vērtību bāzes likumsakarība- attīstības evolūcijas procesā top/noformējas vērtības- bāzes vērtība /primāri kvantitāte /sekundāri kvalitāte. Attīstības likumsakarība-jo dinamiskākas kvantitātes pārmaiņas notiek realitātes notikumu plūsmās- informācijas apmaiņa/iegūve notiek likumsakarīgi ātrākas sistēmu notikumu ierosinātas pārmaiņas. Dinamikas procesos pretrunas tiek idejiski definētas terminos un būvētas to risinājumos- teorijās/politiskās ideoloģija tēzēs -subjektīvajā ideju rīcību viedoklī. Attīstība notiek vienīgi balstoties uz informācijas loģiskajām izmantojamām vērtībām, izmantojot tās sistēmu konstrukcijām/formātiem ar to nodrošinājuma darbībām. Evolūcija/attīstība ir zināšanas informācijas nesējos-visos eksistējošos, pieejamos un to izmantotāju gribai-motivācijai. Viena no dialektikas vērtības nesējam ir relatīvās pretenzijas, kuras tiek apzinātas salīdzinot esošas aktuālās vērtības un tiek definētas terminos.

Civilizāciju savstarpējos attīstības procesos konkurenci nosaka- pozitīvā un/ vai negatīvā pieredze, liek ideoloģijām pārņemt no citām civilizācijām efektīvās vērtības (konkurences pieprasījums) noformējot tās citos formāta terminos) savai identitātei, un ieviešot praktiski tos prakses institūtos/institūcijās, bet vērtību metodes jēgas būtība faktiski nemainās, terminu maiņa notiek, lai nezaudētu ideoloģijas abstrakto identitātes atpazīstamību un to vērtību sapratni. Laika gaitā notiek savstarpēja civilizāciju vērtību apmaiņa un papildināšanās, ar negatīvām vai /un pozitīvām vērtībām. Ir civilizācijas vērtības kuras adaptējas/transformējas/pielāgojas jaunajām civilizācijām, un vērtības un tādas kuras nevar adaptēt, izmantot jaunajās sistēmās, un vērtības kurām ir tikai identitātes kultūras vēsturiskā nozīme. Pieprasītās vērtības tiek pieprasītas pēc to jēgas apzināšanas un izmantošanas loģiskuma un tieši/ netieši tām cirkulējot/ienākot dinamiskā savstarpējā komunikācijas vērtēšanas procesā. Dažas vērtības tiek laika gaitā atdalītas no ideoloģijas identitātes, kā pašsaprotamas ikdienas realitātes sastāvdaļa, sistēmas funkcija. Ideoloģijas noguruma/krīzes apstākļos tiek zaudēta vienojošā vadlīnijas vērtība, kur deformētā situācija izraisa daļēju haosu/nenoteiktību-vērtību dalīšanos, samazināšanos, pārvērtēšanu un to pozicionēšanu un/vai bloķēšanu/virzību, un/vai uz citu jaunveidojumu ideju sistēmu. Faktiski ideju pārmaiņas diktē dialektika neizbēgamās attīstības informācijas vērtību pārmaiņu kombināciju akcentus uz aktualitāti ieguvušām vērtībām.

Informācijai ir paradoksa iespējas, kuras nodrošina informācijas īpašības-abstrakti/virtuāli pie noteiktas metodikas atgriezies virtuālā ideālā (dalīti kombinētā relatīvajā) -fantāzijās/meditācijā, bet arī fantāzijas var sastāvēt/sastādīt tikai ar/no realitātes vērtībām/ notikumiem/ moduļiem, tikai nereālā kombināciju izpildījumā emociju enerģijas nesējā. Fantāzijās var modulēt citu realitāti, kur nedarbojas daži bāzes likumi kurus var aizvietot ar hipotēzēm, bet tikai fantāzijās nevis realitātē, ja vienīgi informatīvo tehnoloģiju iespējās-virtuālā realitāte/abstraktajā realitātē. Virtuālā realitāte/abstraktā fantāziju/vīziju realitāte, bet emocijas tās procesa nesējiem īstas/dabiskas-bioķīmiskas un to motivētas darbības reāli pārdzīvotas.

Duālisms-Esamības realitāte un fantāziju virtuālā realitāte-dažādas fantāzijas izraisa līdzvērtīgu darbību mēģinājumus realitātē, un darbības realitātē rosina tālākās modulācijas fantāzijām realizēties citos informācijas nesējos, un duāli pretēji, realitātes īstenība liek tālāk attīstīt reālo informāciju abstraktās fantāzijās realitātes informācijas nesējos. Ja abstrakti kombinētas loģiskās vērtības bez realitātes nodrošinājuma loģiskajam saitēm tiek vispārināti deklarētas reālam izpildījumam, procesu pārņem un vienalga diktē objektīvie loģiskie vērtību mijiedarbību likumu likumsakarības- reālām motivācijas darbībām-fantāzijas viens formāts, bet realitāte cits formāts ar argumentu pieprasījumu. Fantāzijas ir motivācijas nodrošinājums izzināt realitātes iespēju likumsakarības, lai tās realizētu citā priekš tām attīstītā realitātes formā/formātā pēc pamat jēgas būtības.

Relatīvā vērtību loģistika

Sistēmas notikumu plānošanas loģistika notiek ar plānoto loģikas secinājumu izpildi, plānotos loģistikas notikumu darbību soļos. Loģikas-loģistikas mērķis apzināt informācijas avotus kur iegūtprecizēt nepieciešamo/iztrūkstošo/autentisko informāciju. Loģistikas jēga ir darbības ar resursiem laikā/telpā resursu nesējos, to pārvietošana-pozīcijas maiņa sistēmu funkciju nodrošinājuma pieprasījumam. Fakta konstatācija loģistikas notikumam realitātē un saņemto tiešsaistē datu/informācija tiek apstrādāta loģiskos secinājumos, kuri atkarībā no pieprasītām aktualitātēm ierosina vai neierosina veikt izmaiņas loģistikas vadības notikumu ķēdes posmos.

Lai veiktu darbības /procesus sistēmā ir nepieciešami dati/ informācija —operatīvā/taktiskā/stratēģiskā-resursu/laika limita/notikumu vietas/saistīto informācijas nesēju informācijas apmaiņas nodrošinājums. Informācija saņemta vai/un iegūta no citu sistēmu informācijas nesējiem (avotiem) ir jāpārbauda uz tās atbilstības autentiskajiem notikumiem, vai/un – nav mainīta vērtējošā relatīvā vērtība. Katrai situācijai ir nepieciešama konkrēta adekvāta informācija un/vai norādes uz to. Situācijas risināšanu izšķir nevis pieejamais daudzums informācijas, bet tieši vajadzīgās-konkrētās atrašanās ātrums. Informācija ir notikuma faktu autentiska vai/un izmainīta/apstrādāta/pārstrādātā modulēta vai/un informācijas pirmavota pārkopēta citā kopijā- izplatītāju subjektīvos (komentāri, viedokļi, secinājumi, vispārinājumi, konteksti, selektīvi atdalīta, daļēji dzēsta) motivācijas situācijas pozīcijas pārstrādātais produkts. Katra relatīvi subjektīvā pozīcija —taktiskā/stratēģiskā vai operatīvā var formēt citu vērtējumu, sapratni par notikušiem vai plānotiem notikumiem.

Esamības uzbūve-sistēma sistēmās, pamatu nesošās (relatīvi laikā) un pagaidu mainīgās, cikliskās, pārvērtību vērtības ir katalizatori /ierosinātāji jaunu tēmu tapšanai. Sistēmu pārvērtību ierosinātāji ir jaunie evolucionējošās citas resursu īpašību sistēmas, kuras dot iespēju veidot cita satura piepildījuma sistēmas un to kontroles sistēmas. Lai taptu izveidota plānota notikumu sistēma, ar vienreizēju uzdevumu vai cikliski atkārtojošiem uzdevumiem ir jānoorganizē atbilstoši resursi notikumu etapiem pret mērķa virsuzdevumu-sistēmas funkcionēšanas jēgu. Resursu ieguvei un piesaistei ir jēgas faktors selektīvais katram-motivācijā. Organizēta sistēma vienreizējam etapa notikumam tās veiktās pozitīvās vai negatīvi vērtētās darbības paliek tālāk dažādos informācijas nesēju laukos-vērtējums. Notikumos piedalījusies pagaidu funkciju etapa nodrošināšanas sistēma var kļūt par visas sistēmas struktūras integrētu sistēmu.

Procesa nodrošinājums-pamat faktors ir sistēmas etapu/funkciju izpildes laiks kur resursa esamība/atbilstība/funkcionēšanas īpašības ir organizētas vienā stratēģiskā un operatīvo kontrolēto notikumu ķēdē. Notikumu ķēdes elementiem ir pamatfunkcijas un palīg funkcijas, resursa nesošā līnija un vadības/korekcijas līnijas procesiem.

Loģiskā jēgas saturs sastāv no dažādām relatīvajām vērtībām-aktuālās pretenziju vērtības/mērķu vērtības/sociālās statusa vērtības/plānu vērtības/vīziju vērtības/fantāziju vērtības/tēlu vērtības. Loģisko vērtību efektivitātes un kvalitātes kombināciju izmantošana sistēmā nosaka tās pozīciju spēku un adaptācijas īpašības.

Loģistikas būtība ir resursu/darbību/procesu optimizācija uz iegūtām prakses zināšanām. Teorētiski nepamatota vai citas neadekvātas pieredzes izmantošana var un noved pie sistēmas disfunkciju aktivizēšanos resursu neadekvātu pret balansa pārslodzi un ilgtermiņa izsīkumu darba spēju samazināšanos-kaitējošs faktors. Notikumu notikušu vai ir jā notiekošu plānošana iespējamās resursu darbības laikos, sistēmas dinamikas nesošais laiks.

Loģistikas process informācijas saņemšanas un nodošanas apmaiņas iespējamības resursu/ tehnoloģiju piesaistāmais vai esošais nodrošinājums. Loģistika plānoto notikumu un notiekošo informatīva kontrole un adekvāta pret situāciju analīze un lēmumu tālāku pieņemšana. Loģistika sistēmas un palīg sistēmu notikumos resursu un informācijas nesēju sagatavotība un atbilstība uzdevumu veikšanai. Loģistika-sistēmas notikumu definēta dalībnieku lomu sadale un kontroles instrumentu definēšana/sankcijas/sodi.

Loģikas secinājumu izpilde notiek plānotos loģistikas notikumu darbību soļos. Loģistikas jēga ir darbības ar resursiem saskaņotās laika vienībās to pārvietošana sistēmu pieprasījumam. Loģistikas notikumus realitātē un no tiem saņemto datu/informāciju tiek apstrādāta loģiskos secinājumos, kuri atkarībā no pieprasītām aktualitātēm ierosina vai neierosina veikt izmaiņas loģistikas notikumu ķēdē tās posmos.

Lai veiktu darbības /procesus sistēmā ir nepieciešama informācija —operatīvā/taktiskā/ stratēģiskā-resursu/laika limita/notikumu vietas/informācijas nesēju apmaiņas nodrošinājums. Informācija saņemta vai/un iegūt no citu sistēmu informācijas nesējiem. Lai apzinātu situāciju ir jāizskaitļo notikumu dalībnieki vai/un notikuma autentiskās informācijas nesēji, vai/un informācijas pieslēgšanās kanāli piekļuvi tai. Informācija ir notikuma faktu autentiska vai/un modulēta jau no informācijas izplatītāju subjektīvās sapratnes- (komentāri, viedokļi, secinājumi, vispārinājumi, konteksti, selektīvi atdalīta) motivācijas situācijas pozīcijas.

Katra relatīvi subjektīvā pozīcija —taktiskā/stratēģiskā vai operatīvā var formēt citu vērtējumu, sapratni par notikušiem vai plānotiem notikumiem. Loģiski pamatots apgalvojums vēl nav īstenība, bet var būt ticama konteksta virzīts.

Esamības uzbūve-sistēma sistēmās, pamatu nesošās (relatīvi laikā) un pagaidu mainīgās, cikliskās, pārvērtību katalizatori ierosinātāji. Sistēmu pārvērtību ierosinātāji ir jaunie evolucionējušie resursu īpašību sistēmas, kuras dot iespēju veidot cita satura piepildījuma kontroles sistēmas. Lai taptu izveidota plānota notikumu sistēma, ar vienreizēju uzdevumu vai cikliski atkārtojošiem uzdevumiem ir jānoorganizē atbilstoši resursi notikumu etapiem pret mērķa virsuzdevumu-sistēmas funkcionēšanas jēgu. Resursu ieguvei un piesaistei ir jēgas faktors selektīvais katram-motivācijā. Organizēta sistēma vienreizējam etapa notikumam tās veiktās pozitīvās vai negatīvi vērtētās darbības paliek tālāk dažādos informācijas nesēju laukos-vērtējums. Notikumos piedalījusies pagaidu funkciju etapa nodrošināšanas sistēma var kļūt par visas sistēmas struktūras integrētu sistēmu.

Lai taptu izveidota plānota notikumu sistēma, ar vienreizēju uzdevumu vai cikliski atkārtojošiem uzdevumiem ir jānoorganizē atbilstoši resursi notikumu etapiem pret mērķa virsuzdevumu-sistēmas funkcionēšanas jēgu. Resursu ieguvei un piesaistei ir jēgas faktors selektīvais katram-motivācijā. Organizēta sistēma vienreizējam etapa notikumam tās veiktās pozitīvās vai negatīvi vērtētās darbības paliek tālāk dažādos informācijas nesēju laukos-vērtējums. Notikumos

pedalījusies pagaidu funkciju etapa nodrošināšanas sistēma var kļūt par visas sistēmas struktūras integrētu sistēmu.

Procesa nodrošinājums-pamat faktors ir sistēmas etapu/funkciju izpildes laiks, kur resursa esamība/atbilstība/funkcionēšanas īpašības ir organizētas vienā stratēģiskā un operatīvo kontrolēto notikumu ķēdē.

Notikumu ķēdes elementiem ir pamatfunkcijas un palīg funkcijas, resursa nesošās/vadības līnijās un vadības kontrolētiem korekcijas līnijas procesiem.

Loģiskā jēgas saturs sastāv no dažādām relatīvajām vērtībām-aktuālās pretenziju vērtības/mērķu vērtības/sociālās statusa vērtības/plānu vērtības/vīziju vērtības/fantāziju vērtības/tēlu vērtības.

Loģisko vērtību efektivitātes un kvalitātes kombināciju izmantošana sistēmā nosaka tās pozīciju spēku un adaptācijas īpašības. Loģisko elementu vērtību izvēle un to atbilstība darbību etapiem nosaka sistēmas darba spējas un vispārējos raksturojums-sistēmas kvalitāte ir to īpašību relatīvais pieprasītais kopums. Loģikas un loģistikas izmantošana sistēmu procesiem ir relatīvās loģiskās jēgas kontroles izpildījums.

Notikumu notikšana, vai iespējamu notikšanu plānošana iespējamajos resursu darbības laikos, sistēmas dinamikai ir sistēmu iespējamais mijiedarbību sinhronizētais relatīvais laiks. Loģistikas process informācijas saņemšanas un nodošanas apmaiņas iespējamības resursu/tehnoloģiju piesaistāmais vai esošais nodrošinājums. Loģistika plānoto notikumu un notiekošo informatīva kontrole, un adekvāta pret situāciju analīze, un lēmumu tālāku pieņemšana. Loģistika sistēmas un palīg sistēmu notikumos resursu un informācijas nesēju sagatavotība un atbilstība uzdevumu veikšanai. Loģistika-sistēmas notikumu definēta dalībnieku lomu sadale un kontroles instrumentu definēšana/sankcijas/sodi.

Loģistikas funkciju realitātes loģika:

- Loģistikas būtība ir resursu/darbību/procesu optimizācija uz iegūtām prakses zināšanām-loģiskā teorētiskā plānošana darbībām. Teorētiski nepamatota vai citas neadekvātas pieredzes izmantošana, var un noved pie sistēmas disfunkciju aktivizēšanos resursu neadekvātu pret balansa pārslodzi un ilgtermiņa izsīkumu darba spēju samazināšanos-kaitējošs faktors.

- Loģistika dažādu kaitējošu vai nejaušu faktoru samazināšana novēršana, vai pilnīga izslēgšana ar citiem kontrolējušiem motivācijas instrumentiem, vai loģisko slazdu izmantošana ietekmes novirzīšanai-manipulācijas ar citu speciāli noformētu informāciju. Loģistika darbību iespējama plānošana (gatavi darbību algoritmi) nestandarta notikumu izmaiņu situācijās. Loģistika-pragmātiska un kritiska situācijas loģiskā analīze. Loģistika-krīzes situācijā saglabāt sistēmas darbību darba spējas pārslēdzoties uz bāzes nodrošinājuma resursiem, vai rezerves resursiem-notikumu kompensēšana.

- Loģistika-prenziju satura papildināšana, vai maiņa uz iespējamu izpildījumu. Loģistika-dinamisko pretenziju sakritība priekš kopējām darbībām-vienošanās. Loģistika-rezerves darbību apzināšana un to pieejamība neparedzētās situācijās.

- Loģistika-informācijas nesēju un resursu īpašību pretenziju noskaidrošana to automātiskām virsvērtību un pretenziju motivācijas izmaiņām-primāri, primitīvā loģika, vai un komplicētā sistēmas motivētā loģika. Informācijas nesēja loģisko līmeņu dažādu algoritmu selektīva izvēle priekš uzdevuma veikšanas-loģisko analītisko darbību jauda.

- Loģistika-vai pretenzija adekvāta pret dinamikas izmaiņām/stāvokļiem resursu ieņemšanas un jau atrašanās resursu iegūšanas/papildināšanas aprites sistēmu nišās.

- Loģistika-plāns ir reāls vai tikai virtuāli/abstrakti iespējams un /vai ir visi nosacījumi tā realizācijai citā reālajā vidē. Loģistika-nosacījumu (likumu) /faktoru noskaidrošana priekš plāna realizācijas. Loģistika-kurš loģikas tipa modulis vai /un to kombinācija tiek izmantota piedāvātajam resursu iegūšanas, vai un apmaiņas plānam.

- Loģistika-primāri kritiskā analīze un tālāk pragmātiskā un citu loģikas tipu iesaisti- lai noskaidrotu relatīvo pozīciju un notiekošo darbību stāvokli. Pilnīga negatīva kritika, kura nav objektīva

nedot iespējas sistēmai darboties, var būt konkurentu virzīta uz motivācijas samazināšanu un novirzi. Loģistika-dažādu iespēju apzināšana un to organizēšanas iespējamības plānošana-rezerves varianti.

- Loģistika-resursa aprites/ieguves (prece/status) motivācijas dinamiskais saturs un tā aprites nodrošinājums (reklāma, Breds/zīmols /mode/atpazīstamība/statusa simbols/funkciju nodrošinājuma palīglīdzeklis),motivācija argumentu segums. Loģistika-resursu piesaiste balstīta uz primāro loģiku —divi loģiskie pamatotie soļi, lai tiktu veiktu darbības, kuri tiek veikti priekš cita līmeņa loģikas resursu iegūšanas kontroles sistēmas.

- Loģistika-nepieciešamo resursu apzināšana /iegūšana/piesaiste priekš pilnīgas tālāk sistēmas funkcionēšanas gala produkta/tu mērķa sasniegšanas ar tālāku sistēmas atpazīstamības pieprasījuma apriti, vai vienreizējs pasākums ar piedalīšanos citos sistēmu resursu ieguves piedāvājumos vai mērķtiecīgās iespējās.

- Loģistika-dažādu iespēju apzināšana un to organizēšanas iespējamības plānošana-rezerves varianti. Loģistika-resursa aprites/ieguves (prece/status) motivācijas dinamiskais saturs un tā aprites nodrošinājums (reklāma, Breds/zīmols /mode/atpazīstamība/statusa simbols/funkciju nodrošinājuma palīglīdzeklis),motivācija argumentu segums.

- Loģistika-resursu piesaiste balstīta uz primāro loģiku —divi loģiskie pamatotie soļi lai tiktu veiktu darbības, kuri tiek veikti priekš cita līmeņa loģikas resursu iegūšanas kontroles sistēmas.

- Loģistika-kurš loģikas tipa modulis vai un to kombinācija tiek izmantota piedāvātajam resursu iegūšanas vai un apmaiņas plānam.

- Loģistika dažādu kaitējošu vai nejaušu faktoru samazināšana novēršana vai pilnīga izslēgšana ar citiem kontrolējušiem motivācijas instrumentiem vai loģisko slazdu izmantošana ietekmes novirzīšanai-manipulācijas ar citu speciāli noformētu informāciju.

- Loģisko elementu vērtību izvēle un to atbilstība darbību etapiem nosaka sistēmas darba spējas un vispārējos raksturojums-sistēmas kvalitāte ir to īpašību relatīvais pieprasītais kopums. Loģikas un loģistikas izmantošana sistēmu procesiem ir relatīvās loģiskās jēgas kontroles izpildījums.

- Loģistika-primāri kritiskā analīze un uzreiz tālāk pragmatiskā u citu loģiskas tipu iesaisti lai noskaidrotu relatīvo pozīciju un notikušo darbību stāvokli. Pilnīga negatīva kritika kura nav objektīva nedot iespējai sistēmai darboties-kaitīga, var būt konkurentu virzīta uz motivācijas samazināšanu un novirzi.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.